

Na osnovu člana 42. Zakona o zaštiti vazduha ("Službeni glasnik RS", br. 36/09 i 10/13) i člana 42. stav 1. Zakona o Vladi ("Službeni glasnik RS", br. 55/05, 71/05 - ispravka, 101/07, 65/08, 16/11, 68/12 - US, 72/12, 7/14 - US i 44/14),

Vlada donosi

Uredbu o graničnim vrednostima emisija zagađujućih materija u vazduh iz postrojenja za sagorevanje

*Uredba je objavljena u "Službenom glasniku RS", br. 6/2016
od 28.1.2016. godine, a stupila je na snagu 5.2.2016.*

I. UVODNE ODREDBE

Predmet uređivanja

Član 1.

Ovom uredbom propisuju se:

- 1) granične vrednosti emisije zagađujućih materija u vazduh iz postrojenja za sagorevanje;
- 2) način i rokovi za dostavljanje podataka;
- 3) postupak određivanja ukupne godišnje emisije iz postrojenja za sagorevanje.

Član 2.

Odredbe ove uredbe primenjuju se na postrojenja za sagorevanje, koja mogu biti velika postrojenja za sagorevanje, srednja postrojenja za sagorevanje i mala postrojenja za sagorevanje.

Emisija zagađujućih materija u vazduh iz postrojenja za sagorevanje utvrđuje se merenjem i/ili izračunavanjem emisionih parametara na osnovu rezultata merenja.

Merenje emisije zagađujućih materija vrši se merimim uređajima, na merimim mestima, primenom propisanih metoda merenja u skladu sa odredbama propisa kojim se uređuju merenja emisija zagađujućih materija u vazduh iz stacionarnih izvora zagađivanja.

Značenje izraza

Član 3.

Pojedini izrazi upotrebljeni u ovoj uredbi imaju sledeće značenje:

- 1) emisija je ispuštanje zagađujućih materija iz postrojenja za sagorevanje u vazduh;

2) otpadni gasovi jesu gasovi ispušteni u vazduh koji sadrže zagađujuće materije u čvrstom, tečnom ili gasovitom stanju. Zapreminski protok otpadnog gasa izražava se u m³/h pri normalnim uslovima (temperaturi 273,15 K i na pritisku 101,3 kPa), u suvom gasu (nakon korekcije na sadržaj vodene pare od 0%, u daljem tekstu: normalni m³/h);

3) granična vrednost emisije (GVE) je najveća dozvoljena količina zagađujuće materije sadržana u otpadnim gasovima koja može biti emitovana u vazduh iz postrojenja za sagorevanje u određenom periodu. Izražava se kao masa zagađujuće materije (masena koncentracija) koja se nalazi u 1 m³ suvog otpadnog gasa, pri normalnim uslovima (temperaturi 273,15 K i na pritisku 101,3 kPa) izražena u mg/normalni m³, pod uslovom da je zapreminski udeo kiseonika u otpadnom gasu kod velikih postrojenja 3% u slučaju tečnih i gasovitih goriva, 6% u slučaju čvrstih goriva i 15% u slučaju gasnih turbina, a u slučaju srednjih postrojenja i malih postrojenja zapreminski udeo kiseonika u otpadnom gasu je propisan u Prilogu 2 - Granične vrednosti emisija za srednja postrojenja za sagorevanje i Prilogu 3 - Granične vrednosti emisija za mala postrojenja za sagorevanje, koji su odštampani uz ovu uredbu i čine njen sastavni deo;

4) stepen odsumporavanja je odnos količine sumpora koja se ne emituje u vazduh iz postrojenja za sagorevanje u određenom periodu i količine sumpora sadržanog u gorivu, koja je uneta u postrojenje za sagorevanje i koja je korišćena u istom posmatranom periodu;

5) gorivo je čvrsti, tečni ili gasoviti materijal koji se koristi za sagorevanje, isključujući otpad u skladu sa zakonom kojim se uređuje upravljanje otpadom;

6) postrojenje za sagorevanje je tehnički sistem u kome se gorivo oksiduje u cilju korišćenja na taj način proizvedene toplote. Pod postrojenjem za sagorevanje, u smislu ove uredbe, podrazumevaju se samo postrojenja za sagorevanje koja se koriste za proizvodnju energije izuzev onih koja direktno koriste produkte sagorevanja u proizvodnim procesima.

Pod postrojenjem za sagorevanje u smislu ove uredbe ne podrazumevaju se sledeća postrojenja:

1) postrojenja u kojima se produkti sagorevanja koriste za direktno grejanje, sušenje ili neki drugi način obrade predmeta ili materijala (na primer peći za ponovno zagrevanje ili peći za termičku obradu);

2) postrojenja za naknadno sagorevanje, odnosno bilo koji tehnički uređaj namenjen za prečišćavanje otpadnih gasova sagorevanjem, koji ne radi kao posebno postrojenje za sagorevanje;

3) postrojenja za regeneraciju katalizatora iz procesa katalitičkog krekinga;

4) postrojenja za konverziju vodonik sulfida u sumpor;

5) reaktore koji se koriste u hemijskoj industriji;

6) baterije koksnih peći;

7) kaupere;

8) bilo koji tehnički uređaj koji služi za pogon vozila, broda ili aviona;

9) gasne turbine koje poseduju upotrebnu dozvolu izdatu na dan ili posle 1. jula 1992. godine, a pre 1. januara 2018. godine, a u nedostatku upotrebne dozvole građevinsku dozvolu ili koje su puštene u rad na dan ili posle 1. jula 1992. godine, a pre 1. januara 2018. godine, bez obzira na čl. 12. i 13. i Prilog 4. pod A) - Utvrđivanje ukupnih godišnjih emisija iz postojećih velikih postrojenja za sagorevanje, koji je odštampan uz ovu uredbu i čini njen sastavni deo i odredbe propisa kojim se uređuju merenja emisija zagađujućih materija u vazduh iz stacionarnih izvora zagađivanja.

Kada su dva ili više odvojenih novih velikih, srednjih i malih postrojenja izgrađena na način da bi se po mišljenju nadležnog organa, uzimajući u obzir tehničke i ekonomske faktore, njihovi otpadni gasovi mogli ispuštati kroz zajednički dimnjak, takva postrojenja se smatraju jednim postrojenjem za sagorevanje.

Kada su dva ili više odvojenih starih i postojećih velikih, srednjih i malih postrojenja izgrađena na način da se njihovi otpadni gasovi ispuštaju kroz zajednički dimnjak, takva postrojenja se smatraju jednim postrojenjem za sagorevanje.

U smislu izračunavanja ukupne toplotne snage velikog postrojenja za sagorevanje, ne razmatraju se

pojedinačna postrojenja toplotne snage manje od 15 MWth.

U smislu izračunavanja ukupne toplotne snage srednjeg i malog postrojenja za sagorevanje, uzimaju se u obzir pojedinačna postrojenja svih toplotnih snaga.

7) postrojenje koje koristi više vrsta goriva je postrojenje za sagorevanje koje može istovremeno ili alternativno da koristi dva ili više vrsta goriva;

8) staro veliko postrojenje za sagorevanje je postrojenje za sagorevanje koje poseduje upotrebnu dozvolu izdatu pre 1. jula 1992. godine, a u nedostatku upotrebne dozvole građevinsku dozvolu ili koje je pušteno u rad pre 1. jula 1992. godine;

9) postojeće veliko postrojenje za sagorevanje je postrojenje za sagorevanje koje poseduje upotrebnu dozvolu izdatu na dan ili posle 1. jula 1992. godine, a pre 1. januara 2018. godine, a u nedostatku upotrebne dozvole građevinsku dozvolu ili koje je pušteno u rad na dan ili posle 1. jula 1992. godine, a pre 1. januara 2018. godine;

10) novo veliko postrojenje za sagorevanje je postrojenje za sagorevanje koje poseduje upotrebnu dozvolu na dan ili posle 1. januara 2018. godine, a u nedostatku upotrebne dozvole građevinsku dozvolu ili koje je pušteno u rad na dan ili posle 1. januara 2018. godine;

11) postojeće srednje postrojenje je postrojenje za sagorevanje koje poseduje upotrebnu dozvolu izdatu pre dana stupanja na snagu ove uredbe, a u nedostatku upotrebne dozvole građevinsku dozvolu ili koje je pušteno u rad pre dana stupanja na snagu ove uredbe;

12) novo srednje postrojenje je postrojenje za sagorevanje koje poseduje upotrebnu dozvolu izdatu posle dana stupanja na snagu ove uredbe, a u nedostatku upotrebne dozvole građevinsku dozvolu ili koje je pušteno u rad posle dana stupanja na snagu ove uredbe;

13) postojeće malo postrojenje je postrojenje za sagorevanje koje poseduje upotrebnu dozvolu izdatu pre dana stupanja na snagu ove uredbe, a u nedostatku upotrebne dozvole građevinsku dozvolu ili koje je pušteno u rad pre dana stupanja na snagu ove uredbe;

14) novo malo postrojenje je postrojenje za sagorevanje koje poseduje upotrebnu dozvolu izdatu posle dana stupanja na snagu ove uredbe, a u nedostatku upotrebne dozvole građevinsku dozvolu ili koje je pušteno u rad posle dana stupanja na snagu ove uredbe;

15) određujuće gorivo je gorivo koje, među svim gorivima koja su korišćena u postrojenjima za sagorevanje koja koriste više vrsta goriva i koja koriste ostatke iz procesa destilacije ili procesa prerade sirove nafte za sopstvenu potrošnju, samostalno ili u smeši sa drugim gorivima, ima najveću graničnu vrednost emisije iz Priloga 1. ove uredbe ili u slučaju kad nekoliko goriva ima istu graničnu vrednost emisije, gorivo koje ima najveću toplotnu snagu među tim gorivima;

16) biomasa predstavlja proizvode koji se u celini ili delimično sastoje od biljne materije iz poljoprivrede ili šumarstva, koji se mogu koristiti kao gorivo u cilju dobijanja energije, kao i sledeće vrste otpada koje se koriste kao gorivo:

(1) biljni otpad iz poljoprivrede i šumarstva;

(2) biljni otpad iz prehrambene industrije, ako se koristi dobijena toplota;

(3) vlaknasti biljni otpad iz proizvodnje celuloze i papira iz celuloze, ako se vrši ko-insineracija na mestu proizvodnje i ako se koristi dobijena toplota;

(4) otpad od plute;

(5) drvni otpad, osim drvnog otpada koji može da sadrži halogenovana organska jedinjenja ili teške metale koji nastaju upotrebom proizvoda za zaštitu drveta ili premaza, kao i drvni otpad koji potiče od obrade pločastih materijala, građevinskog otpada ili otpada nastalog rušenjem;

17) gasna turbina je rotaciona mašina koja pretvara toplotnu energiju u mehanički rad, sastavljena uglavnom od kompresora, toplotnog uređaja u kojem se gorivo oksiduje u cilju grejanja radnog fluida i turbine;

18) dimnjak predstavlja građevinsku strukturu kroz koju, neposredno pre ispuštanja u vazduh,

prolaze otpadni gasovi, u jednom ili u više razdvojenih tokova, tj. dimovodnih cevi;

19) gasni motor je motor sa unutrašnjim sagorevanjem koji radi prema Oto ciklusu i za paljenje koristi iskru (varnicu) ili, u slučaju motora na dvojno gorivo, kompresiju;

20) radni časovi predstavljaju vreme, izraženo u časovima, tokom kojeg postrojenje za sagorevanje, u celini ili jedan njegov deo, radi i ispušta zagađujuće materije u vazduh, osim perioda pokretanja i zaustavljanja postrojenja;

21) pokretanje i zaustavljanje postrojenja je postupak kojim se postrojenje za sagorevanje dovodi u stanje rada ili mirovanja;

22) toplotna snaga postrojenja za sagorevanje (izražena u jedinici MWth) je maksimalna količina toplotne energije sagorelog goriva u jedinici vremena određena prema donjoj toplotnoj moći goriva, na temperaturi $0\text{ }^{\circ}\text{S}$ ($273,15\text{ K}$) i pritisku $101,3\text{ kPa}$;

23) dimni broj je stepen zatamnjenja površine filter papira koji izazivaju otpadni gasovi. Dimni broj izražava se pomoću skale od deset polja (od 0 do 9) različitog intenziteta zatamnjenja (Baharahova skala) pri čemu se određuje kom stepenu sa skale je zatamnjenje najbliže;

24) zatamnjenje dimnih gasova je stepen skale od šest polja različite crnine (Ringelmanova skala), od 0 do 5, pri čemu je svaki sledeći stepen 20% crniji od prethodnog. Pomoću skale vizuelno se ocenjuje zatamnjenje dimnih gasova iz postrojenja na čvrsta goriva;

25) emisioni parametri su masena koncentracija, maseni protok i emisioni faktor:

(1) masena koncentracija (izražena u jedinici mg/normalni m³) je masa emitovanih zagađujućih materija u odnosu na jedinicu zapremine u suvom otpadnom gasu na temperaturi $0\text{ }^{\circ}\text{S}$ ($273,15\text{ K}$) i pritisku $101,3\text{ kPa}$ pod propisanim zapreminskim udelom kiseonika u otpadnom gasu;

(2) maseni protok (izražen u jedinici kg/h) je masa zagađujućih materija ispuštena u vazduh u jedinici vremena;

(3) emisioni faktor (izražen u jedinici kg/t ili u jedinici kg/MWh) je masa ispuštenih zagađujućih materija u odnosu na masu proizvedenog produkta ili jedinicu proizvedene energije, tj. masa emitovane zagađujuće materije po jedinici delatnosti (iskazane količinom proizvoda, iznosom (vrednošću) proizvedene energije, količinom potrošenog energenta ili sirovine ili veličinom obavljenog posla);

26) tečna goriva naftnog porekla propisana ovom uredbom su tečna goriva definisana u skladu sa propisom kojim se uređuju tehnički i drugi zahtevi koje moraju da ispunjavaju tečna goriva naftnog porekla koja se koriste kao energetska goriva koja se stavljaju u promet na tržište Republike Srbije;

27) nadležni organ je organ odgovoran za sprovođenje obaveza u okviru ovlašćenja utvrđenih ovom uredbom, i to: ministarstvo nadležno za poslove zaštite životne sredine, organ nadležan za poslove zaštite životne sredine autonomne pokrajine ili jedinice lokalne samouprave u skladu sa Zakonom o zaštiti vazduha (u daljem tekstu: nadležni organ).

Član 4.

Velika postrojenja za sagorevanje su postrojenja čija je ulazna instalisana toplotna snaga jednaka 50 MWth ili veća (u daljem tekstu: velika postrojenja), nezavisno od vrste goriva koja se koriste (čvrsta, tečna ili gasovita).

Postrojenja za sagorevanje toplotne snage manje od 50 MWth , prema vrsti goriva koja koriste i ulaznoj instalisanoj toplotnoj snazi, dele se na mala postrojenja za sagorevanje i srednja postrojenja za sagorevanje.

Mala postrojenja za sagorevanje (u daljem tekstu: mala postrojenja), su ona postrojenja koja proizvode toplotnu energiju za zagrevanje domaćinstava i grejanje sanitarne vode za domaćinstva i čija je toplotna snaga manja od:

- 1) 1 MWth pri korišćenju čvrstog goriva iz stava 5. tačka 1) ovog člana;
- 2) 5 MWth pri korišćenju tečnog goriva iz stava 5. tačka 2) ovog člana;

3) 10 MWth pri korišćenju gasovitog goriva iz stava 5. tačka 3) ovog člana.

Pod malim postrojenjima za sagorevanje podrazumevaju se i:

1) postrojenja koja koriste čvrsto gorivo za kombinovanu proizvodnju toplotne i električne energije, pri čemu se tako dobijena toplota koristi za obavljanje tehnoloških procesa, posredno sušenje ili druge postupke prerade predmeta ili materijala, pod uslovom da je njihova toplotna snaga manja od 1 MWth;

2) postrojenja koja koriste tečno ili gasovito gorivo za kombinovanu proizvodnju toplotne i električne energije, pri čemu se tako dobijena toplota koristi za grejanje domaćinstava i poslovnog prostora, grejanje sanitarne vode za domaćinstva i poslovni prostor, pod uslovom da njihova toplotna snaga ne prelazi vrednosti iz stava 3. ovog člana.

U malim postrojenjima za sagorevanje koriste se sledeća navedena goriva, i to:

1) čvrsta goriva: drvo i drvni otpad nastao pri mehaničkom tretmanu drveta ako je sadržaj vlage u drvetu u odnosu na masu vlažnog drveta manji od 20%, osim ako se upotrebljava u postrojenjima koja su navedena od strane proizvođača kao pogodna za primenu goriva sa većim sadržajem vlage; briketi i peleti od drveta; ugalj, koks i briketi od uglja sa sadržajem sumpora manjim od 1% mase goriva;

2) tečna goriva: gasno ulje ekstra lako EVRO EL, u skladu sa propisom kojim se uređuju tehnički i drugi zahtevi koje moraju da ispunjavaju tečna goriva naftnog porekla koja se koriste kao energetska goriva koja se stavljaju u promet na tržište Republike Srbije, koje je namenjeno za upotrebu kao gorivo za grejanje, kao i druge vrste tečnih goriva: metanol, etanol, sirova biljna ulja, metilestar iz biljnih ulja, ukoliko emisija nije veća od granične vrednosti emisije propisane za mala postrojenja pri potrošnji gasnog ulja ekstra lako EVRO EL;

3) gasovita goriva: prirodni gas ili tečni naftni gas.

Na mala postrojenja za sagorevanje koja koriste drugo gasovito gorivo osim prirodnog gasa ili tečnog naftnog gasa primenjuju se granične vrednosti emisije propisane za srednja postrojenja za sagorevanje.

Srednja postrojenja za sagorevanje (u daljem tekstu: srednja postrojenja), su postrojenja za sagorevanje u kojima se korišćenjem:

1) čvrstog goriva proizvodi toplotna energija i čija je toplotna snaga jednaka ili veća od 1 MWth i manja od 50 MWth;

2) tečnog goriva proizvodi toplotna energija za zagrevanje domaćinstava i čija je toplotna snaga jednaka ili veća od 5 MWth i manja od 50 MWth;

3) gasovitog goriva proizvodi toplotna energija za zagrevanje domaćinstava i čija je toplotna snaga jednaka ili veća od 10 MWth i manja od 50 MWth;

4) tečnog ili gasovitog goriva proizvodi toplotna energija koja se koristi za obavljanje tehnoloških procesa, posredno sušenje ili druge postupke prerade predmeta ili materijala, proizvodnju električne energije, pod uslovom da je toplotna snaga jednaka ili veća od 4 kWth i manja od 50 MWth.

Srednjim postrojenjima za sagorevanje smatraju se ona postrojenja toplotne snage manje od 50 MWth koja koriste sledeća navedena goriva, i to:

1) čvrsta goriva: naftni koks, ugalj, koks i briketi od uglja sa sadržajem sumpora većim od 1% mase goriva, biomasa, drvo i drvni otpad nastao pri mehaničkom tretmanu drveta ako je sadržaj vlage u drvetu u odnosu na masu vlažnog drveta 20% i veći, koji se upotrebljavaju u postrojenjima koje je proizvođač naveo kao pogodna za primenu goriva sa većim sadržajem vlage;

2) tečna goriva: ulje za loženje srednje EVRO S, ulje za loženje srednje S i ulje za loženje nisko sumporno gorivo - specijalno NSG-S u skladu sa propisom kojim se uređuju tehnički i drugi zahtevi koje moraju da ispunjavaju tečna goriva naftnog porekla koja se koriste kao energetska goriva koja se stavljaju u promet na tržište Republike Srbije i druge vrste tečnih goriva, kao što su: biogorivo iz biološke prerade otpada, kao i masti i ulja iz prehrambene industrije;

3) gasovita goriva: koksni gas, sintetski gas, rafinerijski gas, gas iz visokih peći, biogas, deponijski gas, gas iz tretmana otpadnih voda i kaptažni gas.

Merenja u toku probnog rada i pojedinačna merenja emisija zagađujućih materija ne vrše se na malim postrojenjima za sagorevanje toplotne snage manje ili jednake 8 kWth, koja koriste tečna i gasovita goriva, odnosno toplotne snage manje ili jednake 50 kWth za postrojenja koja koriste čvrsta goriva.

II. VELIKA POSTROJENJA ZA SAGOREVANJE

Granična vrednost emisije

Član 5.

Na stara velika postrojenja za sagorevanje primenjuju se granične vrednosti emisija zagađujućih materija iz Priloga 1. pod A) - Granične vrednosti emisija za sumpor dioksid (SO₂), okside azota NO_x (izražene kao NO₂), praškaste materije i ugljen monoksid (SO) za stara velika postrojenja za sagorevanje, koji je odštampan uz ovu uredbu i čini njen sastavni deo.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, stara velika postrojenja za sagorevanje ne moraju da se usaglašavaju sa pojedinačnim graničnim vrednostima emisija zagađujućih materija iz Priloga 1. pod A), počev od dana stupanja na snagu ove uredbe, pod uslovom da su obuhvaćena preliminarnom prijavom za Nacionalni plan za smanjenje emisija iz starih velikih postrojenja za sagorevanje iz člana 8. ove uredbe.

Na postojeća velika postrojenja za sagorevanje primenjuju se granične vrednosti emisija zagađujućih materija iz Priloga 1. pod B) - Granične vrednosti emisija za sumpor dioksid (SO₂), okside azota NO_x (izražene kao NO₂), praškaste materije i ugljen monoksid (SO) za postojeća velika postrojenja za sagorevanje.

Na nova velika postrojenja za sagorevanje primenjuju se granične vrednosti emisija zagađujućih materija iz Priloga 1. pod V) - Granične vrednosti emisija za sumpor dioksid (SO₂), okside azota NO_x (izražene kao NO₂), praškaste materije i ugljen monoksid (SO) za nova velika postrojenja za sagorevanje.

Ministar nadležan za poslove zaštite životne sredine bliže propisuje kriterijume za definisanje pokretanja i zaustavljanja velikog postrojenja za sagorevanje.

Na stara velika postrojenja za sagorevanje koja rade manje od 100 radnih časova godišnje ne primenjuju se odredbe ove uredbe.

Izuzete zbog ograničenog veka trajanja postrojenja

Član 6.

Stara velika postrojenja za sagorevanje nadležni organ može izuzeti od primene graničnih vrednosti emisija zagađujućih materija iz člana 5. ove uredbe i obaveza utvrđenih Nacionalnim planom za smanjenje emisija iz starih velikih postrojenja za sagorevanje pod sledećim uslovima:

1) da operater starog velikog postrojenja najkasnije do 30. juna 2016. godine dostavi nadležnom organu preliminarnu pisanu izjavu potpisanu i overenu od strane odgovornog lica da postrojenje u periodu od 1. januara 2018. godine do 31. decembra 2023. godine neće raditi više od ukupno 20 000 radnih časova, a konačnu pisanu izjavu potpisanu i overenu od strane odgovornog lica, sa listom postrojenja, koja može sadržati samo ona postrojenja koja su prethodno bila prijavljena u preliminarnoj pisanoj izjavi, operater je dužan da dostavi najkasnije do 1. juna 2017. godine;

2) da operater svake godine, najkasnije do 31. januara tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu, dostavi Agenciji za zaštitu životne sredine (u daljem tekstu: Agencija) izveštaj o utrošenom i neutrošenom vremenu koji je namenjen za preostali radni vek postrojenja za sagorevanje.

Ako u periodu od 1. januara 2018. godine do 31. decembra 2023. godine postrojenje za sagorevanje utroši 20 000 radnih časova, a nastavi sa radom posle 1. januara 2024. godine, emisije u tom slučaju moraju biti u skladu sa propisanim graničnim vrednostima emisija iz Priloga 1. pod V) ove

uredbe.

Član 7.

U integrisanoj dozvoli za veliko postrojenje za sagorevanje nadležni organ može da propiše niže, odnosno strožije granične vrednosti emisija zagađujućih materija od onih koje su propisane u čl. 5. i 19. ove uredbe kao i rokove za njihovo postizanje.

Integrisanom dozvolom nadležni organ može da propiše granične vrednosti emisija i za druge zagađujuće materije i rokove za njihovo postizanje, pored onih koje su propisane u Prilogu 1. ove uredbe i utvrdi dodatne zahteve ili izmene na velikom postrojenju za sagorevanje u skladu sa tehničkim razvojem.

Nacionalni plan za smanjenje emisija

Član 8.

Nacionalni plan za smanjenje emisija iz starih velikih postrojenja za sagorevanje (u daljem tekstu: Nacionalni plan za smanjenje emisija), mora se pripremiti i sprovesti na način da se poštuju granične vrednosti emisija iz Priloga 1. - Granične vrednosti emisija za velika postrojenja za sagorevanje, koji je odštampan uz ovu uredbu i čini njen sastavni deo.

U cilju donošenja Nacionalnog plana za smanjenje emisija utvrđuju se maksimalne emisije zagađujućih materija, za sumpor dioksid (SO₂), okside azota NO_x (izražene kao NO₂) i praškaste materije, iz starih velikih postrojenja za 2012. godinu, kao referentnu godinu, procenat smanjenja i rokovi za postizanje utvrđenih procenata smanjenja.

Sprovođenjem Nacionalnog plana za smanjenje emisija umanjice se ukupne godišnje emisije sumpor dioksida, oksida azota i praškastih materija na nivo koji bi se postigli kada bi se primenile granične vrednosti emisija utvrđene u skladu sa ovom uredbom.

Umanjenje iz stava 3. ovog člana određuje se na osnovu godišnjih planova rada postrojenja za sagorevanje, korišćenog goriva i toplotne snage, uprosečenih za poslednjih pet godina rada, u skladu sa obavezama preuzetim iz Zakona o ratifikaciji Ugovora o osnivanju Energetske zajednice između Evropske zajednice i Republike Albanije, Republike Bugarske, Bosne i Hercegovine, Republike Hrvatske, Bivše Jugoslovenske Republike Makedonije, Republike Crne Gore, Rumunije, Republike Srbije i Privremene Misije Ujedinjenih nacija na Kosovu u skladu sa Rezolucijom 1244 Saveta bezbednosti Ujedinjenih nacija ("Službeni glasnik RS", broj 62/06).

Ukupne godišnje emisije sumpor dioksida, oksida azota i praškastih materija iz velikih postrojenja za sagorevanje određuju se u skladu sa Prilogom 4 - Utvrđivanje ukupnih godišnjih emisija, koji je odštampan uz ovu uredbu i čini njen sastavni deo.

Zatvaranje postrojenja za sagorevanje uključenog u Nacionalni plan za smanjenje emisija ne može dovesti do povećanja ukupnih godišnjih emisija iz preostalih postrojenja obuhvaćenih planom.

Nacionalnim planom za smanjenje emisija iz stava 1. ovog člana pojedina postrojenja ne mogu biti izuzeta od primene propisa o zaštiti životne sredine, a posebno od primene propisa o integrisanom sprečavanju i kontroli zagađivanja životne sredine.

Nacionalni plan za smanjenje emisija primenjuje se za period od 1. januara 2018. godine do najkasnije 31. decembra 2027. godine.

Konačnu pisanu izjavu potpisanu i overenu od strane odgovornog lica sa prijavom za Nacionalni plan za smanjenje emisija, koja sadrži konačnu listu postrojenja koja će biti obuhvaćena Nacionalnim planom za smanjenje emisija, a koja može sadržati samo ona postrojenja koja su bila prethodno prijavljena u preliminarnoj prijavi za Nacionalni plan za smanjenje emisija, operater je dužan da dostavi nadležnom organu najkasnije do 1. juna 2017. godine.

U cilju ocene sprovođenja Nacionalnog plana za smanjenje emisija iz stava 1. ovog člana, operater je

dužan da dostavlja godišnji izveštaj koji pored realnih, tj. ostvarenih emisija zagađujućih materija u vazduh obuhvata i projekcije emisija zagađujućih materija, uzimajući u obzir projekte u toku, odnosno projekte za koja su obezbeđena finansijska sredstva i definisan plan realizacije projekta.

Ministar bliže propisuje mehanizam primene Nacionalnog plana za smanjenje emisija.

Član 9.

Maksimalne emisije za 2018. godinu računaju se na osnovu graničnih vrednosti emisija iz Priloga 1. pod A) deo I. tač. 1, 2. i 3, deo II. i deo III. ili gde je to moguće za SO₂, na osnovu stepena odsumporavanja iz Priloga 1. pod A) deo I. tačka 1. ove uredbe. U slučaju gasnih turbina, primenjuju se granične vrednosti emisije oksida azota propisane za takva postrojenja u Prilogu 1. pod B) ove uredbe.

Maksimalne emisije za 2023. godinu računaju se na osnovu primenjivih graničnih vrednosti emisija u toj godini iz Priloga 1. pod A) deo I tač. 1, 2. i 3, deo II. i deo III. ili gde je to moguće za SO₂, na osnovu stepena odsumporavanja iz Priloga 1. pod A) deo I. tačka 1. ove uredbe. U slučaju gasnih turbina, primenjuju se granične vrednosti emisije oksida azota propisane za takva postrojenja u Prilogu 1. pod B) ove uredbe.

Maksimalne emisije za period 2019-2022. godine određuju se prateći linearan trend između maksimalnih emisija iz 2018. godine i 2023. godine.

Maksimalne emisije za 2026. godinu i 2027. godinu računaju se na osnovu primenjivih graničnih vrednosti emisija iz Priloga 1. pod B) ili gde je to moguće za SO₂, na osnovu stepena odsumporavanja iz Priloga 1. pod G) - Najmanji stepen odsumporavanja.

Maksimalne emisije za 2024. godinu i 2025. godinu određuju se prateći linearno smanjenje maksimalnih emisija između 2023. godine i 2026. godine.

Član 10.

Izuzetno od Priloga 1. pod A) deo I. tačka 1. ove uredbe, za stara velika postrojenja toplotne snage jednake 400 MWth ili veće, koja u kalendarskoj godini ne rade više od navedenog broja časova (operativni prosek u petogodišnjem periodu):

- 1) 2000 časova do 31. decembra 2023. godine;
- 2) 1500 časova od 1. januara 2024. godine;

primenjuje se granična vrednost emisije za sumpor dioksid od 800 mg/normalni m³, pod uslovom da operater ovakvog postrojenja dostavi nadležnom organu pisanu izjavu potpisanu i overenu od strane odgovornog lica da će postrojenje da radi pod uslovima propisanim ovim stavom.

Odredba iz stava 1. ovog člana ne primenjuje se na postojeća i nova velika postrojenja za sagorevanje.

Kvar ili prekid u radu uređaja za smanjenje emisije

Član 11.

U slučaju prekida rada uređaja za smanjenje emisije u vazduh iz velikog postrojenja, ako se vraćanje uređaja u normalan rad ne postigne u roku od 24 časa od prekida njegovog rada, operater je dužan da smanji ili zaustavi rad postrojenja ili da koristi gorivo koje u manjem stepenu zagađuje vazduh.

U slučaju prekida rada uređaja za smanjenje emisije iz stava 1. ovog člana operater je dužan da obavesti nadležni organ u roku od 48 časova od trenutka prekida rada uređaja za smanjenje emisije.

Postrojenje za sagorevanje prestaje sa radom ukoliko uređaj za smanjenje emisija u otpadnom gasu ne radi više od ukupno 120 časova u jednoj kalendarskoj godini.

Stavovi 1, 2. i 3. ovog člana ne primenjuju se tokom pokretanja velikog postrojenja u slučaju kada

zbog tehničkih razloga nije moguć ili je smanjen rad uređaja za smanjenje emisije.

Član 12.

Izuzetno od člana 11. st. 1. i 3. ove uredbe nadležni organ može dozvoliti odstupanje u slučajevima:

- 1) kada postoji prioritarna potreba za održavanjem snabdevanja energijom;
- 2) kada bi postrojenje za sagorevanje sa prekidom u radu uređaja za smanjenje emisija u ograničenom periodu bilo zamenjeno drugim postrojenjem koje bi izazvalo ukupno povećanje emisija.

Član 13.

Nadležni organ može da odobri prekoračenje propisanih graničnih vrednosti emisije za sumpor dioksid u periodu od najviše šest meseci u toku kalendarske godine iz velikog postrojenja za sagorevanje, koje obično koristi tečno gorivo sa niskim sadržajem sumpora, ako operater ne može da zadovolji propisane granične vrednosti emisije zbog prekida u snabdevanju gorivom usled velike nestašice na tržištu i samo dok postoji prioritarna potreba za snabdevanje toplotnom i električnom energijom.

U slučaju iz stava 1. ovog člana, nadležni organ može da odobri prekoračenje propisanih graničnih vrednosti emisije za sumpor dioksid pod uslovom da su u periodu pre prekida u snabdevanju tečnim gorivom sa niskim sadržajem sumpora emisije sumpor dioksida iz velikog postrojenja za sagorevanje bile manje od graničnih vrednosti emisija propisanih ovom uredbom.

Zahtev za izdavanje odobrenja iz stava 1. ovog člana mora da sadrži izveštaj ovlašćenog pravnog lica o merenju emisije koji je izvršen pre prekida u snabdevanju niskosumpornim gorivom prema čijim rezultatima merenja, u uslovima merenja pri potrošnji niskosumpornog goriva, ne postoji prekoračenje graničnih vrednosti emisija za sumpor dioksid propisanih ovom uredbom.

U slučaju iznenadnog poremećaja u snabdevanju gasom nadležni organ može da odobri prekoračenje od propisanih graničnih vrednosti emisija iz velikog postrojenja za sagorevanje koje koristi samo gasovito gorivo, a koje bi za korišćenje drugih goriva trebalo da bude opremljeno uređajima za prečišćavanje otpadnih gasova, na način da se operateru tog postrojenja dozvoli korišćenje drugih goriva, zbog iznenadnog poremećaja u snabdevanju gasom, u periodu od najviše deset dana ili duže, u slučaju da postoji prioritarna potreba snabdevanja energijom, dok god se taj poremećaj ne ukloni i uspostavi normalno snabdevanje gasovitim gorivom.

O slučaju iz st. 1. i 3. ovog člana operater je dužan da obavesti nadležni organ u roku od 24 časa od dobijanja informacije da postoji poremećaj u snabdevanju gorivom sa niskim sadržajem sumpora, odnosno gasom.

Velika postrojenja koja koriste dve ili više vrsta goriva

Član 14.

Kod starih velikih postrojenja i postojećih velikih postrojenja koja istovremeno koriste dve ili više vrsta goriva ili kod povećanja kapaciteta postrojenja iz člana 19. ove uredbe, u postupku izdavanja integrisane dozvole nadležni organ utvrđuje granične vrednosti emisija prema sledećem redosledu, i to:

- 1) uzimanjem granične vrednosti emisije posebno za svako gorivo i svaku zagađujuću materiju, koje odgovaraju određenoj toplotnoj snazi i starosti velikog postrojenja, u skladu sa Prilogom 1. ove uredbe;
- 2) određivanjem granične vrednosti emisija na osnovu toplotnih udela, koji se dobijaju množenjem pojedinačne granične vrednosti emisije iz tačke 1) ovog stava sa toplotnom snagom koju proizvodi svako gorivo, pa se tako dobijeni rezultat подели zbirom toplotnih snaga koje proizvode sva goriva;
- 3) sabiranjem svih graničnih vrednosti dobijenih na način utvrđen u tački 2) ovog stava.

Do izdavanja integrisane dozvole za veliko postrojenje iz stava 1. ovog člana, granične vrednosti

emisija izračunava pravno lice ovlašćeno za merenje emisije na način propisan u stavu 1. ovog člana za svaki konkretan slučaj.

Član 15.

Kod starih velikih postrojenja i postojećih velikih postrojenja za sagorevanje u kojima se za sopstvenu potrošnju u rafineriji istovremeno koristi više vrsta goriva, od kojih su neka ostaci iz procesa destilacije ili procesa prerade sirove nafte, samostalno ili u smeši sa drugim gorivima, primenjuju se odredbe propisane za gorivo sa najvećim graničnim vrednostima emisija (određujuće gorivo), nezavisno od odredbe iz člana 14. stav 1. ove uredbe, ako u toku rada tog postrojenja, udeo toplotne snage određujućeg goriva, u zbiru toplotnih snaga dobijenih iz svih goriva iznosi najmanje 50%.

Ako je udeo toplotne snage određujućeg goriva manji od 50%, granična vrednost emisije izračunava se na osnovu doprinosa toplotnoj snazi svih pojedinačnih goriva u odnosu na zbir toplotnih snaga koje proizvode sva goriva, prema sledećem redosledu, i to:

1) uzimanjem granične vrednosti emisije posebno za svako gorivo i svaku zagađujuću materiju, koje odgovaraju određenoj toplotnoj snazi velikog postrojenja, u skladu sa Prilogom 1. ove uredbe;

2) izračunavanjem granične vrednosti emisije za određujuće gorivo (gorivo sa najvećom graničnom vrednošću emisije u skladu sa Prilogom 1. ove uredbe, a u slučaju da dva goriva imaju iste granične vrednosti emisije, gorivo koje ima veću toplotnu snagu). Ova vrednost dobija se množenjem granične vrednosti emisije navedene u Prilogu 1. ove uredbe za to gorivo sa faktorom 2 i umanjivanjem dobijenog rezultata za graničnu vrednost emisije goriva sa najnižom graničnom vrednošću emisije;

3) određivanjem graničnih vrednosti emisija na osnovu toplotnih udela, koje se dobijaju množenjem izračunate granične vrednosti emisije sa toplotnom snagom za određujuće gorivo i ostalih graničnih vrednosti emisije sa toplotnom snagom koju daje svako pojedinačno gorivo, pa se tako dobijeni rezultat podeli zbirom toplotnih snaga koje proizvode sva goriva;

4) sabiranjem svih graničnih vrednosti emisija dobijenih na način utvrđen u tački 3) ovog stava.

Do izdavanja integrisane dozvole za veliko postrojenje iz stava 1. ovog člana, granične vrednosti emisija izračunava pravno lice ovlašćeno za merenje emisije na način propisan u stavu 2. ovog člana za svaki konkretan slučaj.

Član 16.

Stara velika postrojenja i postojeća velika postrojenja, osim graničnih vrednosti emisije iz člana 15. ove uredbe, mogu primenjivati sledeće prosečne granične vrednosti emisije za sumpor dioksid (nezavisno od kombinacije goriva koja se koriste):

1) za stara velika postrojenja: 1000 mg/normalni m³, za sva takva postrojenja za sagorevanje u okviru rafinerije;

2) za postojeća velika postrojenja: 600 mg/normalni m³, za sva takva postrojenja za sagorevanje u okviru rafinerije, osim gasnih turbina.

Uprosečene granične vrednosti iz stava 1. ovog člana mogu se primeniti samo u slučaju da se time ne dovede do povećanja emisija iz postojećih velikih postrojenja.

Član 17.

Kod starih velikih postrojenja i postojećih velikih postrojenja koja alternativno koriste dve ili više vrsta goriva ili kod povećanja kapaciteta postrojenja iz člana 19. ove uredbe, primenjuju se granične vrednosti emisija iz Priloga 1. ove uredbe za svako pojedinačno gorivo koje se koristi.

Član 18.

Otpadni gasovi iz velikog postrojenja za sagorevanje ispuštaju se na kontrolisan način putem dimnjaka

čija se visina izračunava na način da se zaštiti zdravlje ljudi i životna sredina.

Član 19.

Ako se toplotna snaga postojećeg velikog postrojenja za sagorevanje povećava ukupno za najmanje 50 MWth i to izgradnjom nove tehnološke celine za sagorevanje, granične vrednosti emisija date u Prilogu 1. pod V) ove uredbe primenjuju se na tu novu tehnološku celinu, a određuju se prema toplotnoj snazi celog postrojenja.

Izuzetno, odredba stava 1. ovog člana ne primenjuje se u slučajevima propisanim u članu 15. st. 1. i 2. i članu 16. ove uredbe.

Ukoliko operater velikog postrojenja za sagorevanje predviđa bitne izmene u radu postrojenja, dužan je da o tome obavesti nadležni organ u skladu sa propisom o integrisanom sprečavanju i kontroli zagađivanja životne sredine.

U slučaju iz stava 3. ovog člana, granične vrednosti emisija za sumpor dioksid, okside azota, praškaste materije i ugljen monoksid date u Prilogu 1. pod V) primenjuju se na deo postrojenja koji je izmenjen u odnosu na ukupnu toplotnu snagu celog postrojenja za sagorevanje.

Na stari deo starog velikog postrojenja i stari deo postojećeg velikog postrojenja koji je uvećan ukupno za najmanje 50 MWth i to izgradnjom nove tehnološke celine za sagorevanje, primenjuju se granične vrednosti emisija date u Prilogu 1. pod A), odnosno Prilogu 1. B) ove uredbe, a određuju se prema toplotnoj snazi celog postrojenja.

Na novi deo starog velikog postrojenja i novi deo postojećeg velikog postrojenja koji je uvećan ukupno za najmanje 50 MWth i to izgradnjom nove tehnološke celine za sagorevanje, primenjuju se granične vrednosti emisija iz Priloga 1. pod V) ove uredbe, a određuju se prema toplotnoj snazi celog postrojenja.

III. SREDNJA POSTROJENJA ZA SAGOREVANJE

Granična vrednost emisije

Član 20.

Granične vrednosti emisija zagađujućih materija za postojeća srednja postrojenja za sagorevanje date su u Prilogu 2. Granične vrednosti emisija za srednja postrojenja za sagorevanje, koji je odštampan uz ovu uredbu i čini njen sastavni deo, pod A) - Granične vrednosti emisija za postojeća srednja postrojenja za sagorevanje.

Granične vrednosti emisija zagađujućih materija za nova srednja postrojenja za sagorevanje date su u Prilogu 2. pod B) Granične vrednosti emisija za nova srednja postrojenja za sagorevanje.

Na srednja postrojenja za sagorevanje koja rade manje od 100 radnih časova godišnje ne primenjuju se odredbe ove uredbe.

Izuzete zbog ograničenog veka trajanja postrojenja

Član 21.

Postojeća srednja postrojenja za sagorevanje nadležni organ može izuzeti od primene graničnih vrednosti emisija zagađujućih materija iz člana 20. stav 1. ove uredbe pod sledećim uslovima:

1) da operater postojećeg srednjeg postrojenja najkasnije do 30. juna 2016. godine nadležnom organu dostavi pisanu izjavu potpisanu i overenu od strane odgovornog lica da postrojenje u periodu od 1. jula 2016. godine do 30. juna 2022. godine neće raditi više od ukupno 20 000 radnih časova;

2) da operater svake godine, najkasnije do 31. januara tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu, dostavi Agenciji, odnosno nadležnom organu izveštaj o utrošenom i neutrošenom vremenu koji je namenjen za preostali radni vek postrojenja za sagorevanje.

Ako u periodu od 1. jula 2016. godine do 30. juna 2022. godine postrojenje za sagorevanje utroši 20 000 radnih časova, a postrojenje za sagorevanje nastavi sa radom od 1. jula 2022. godine, moraju biti u skladu sa propisanim graničnim vrednostima emisija zagađujućih materija iz Priloga 2. pod B) ove uredbe.

Član 22.

Nadležni organ može da odobri prekoračenje propisanih graničnih vrednosti emisije za sumpor dioksid u periodu od najviše šest meseci u toku kalendarske godine iz srednjeg postrojenja za sagorevanje, koje obično koristi tečno gorivo sa niskim sadržajem sumpora, ako operater ne može da zadovolji propisane granične vrednosti emisije zbog prekida u snabdevanju gorivom usled velike nestašice i samo dok postoji prioritarna potreba za snabdevanje toplotnom i električnom energijom.

U slučaju iz stava 1. ovog člana, nadležni organ može da odobri prekoračenje propisanih graničnih vrednosti emisije za sumpor dioksid, pod uslovom da su u periodu pre prekida u snabdevanju tečnim gorivom sa niskim sadržajem sumpora, emisije sumpor dioksida iz srednjeg postrojenja za sagorevanje bile manje od graničnih vrednosti emisija propisanih ovom uredbom.

Zahtev za izdavanje odobrenja iz stava 1. ovog člana mora da sadrži izveštaj ovlašćenog pravnog lica o merenju emisije koji je izvršen pre prekida u snabdevanju niskosumpornim gorivom prema čijim rezultatima merenja, u uslovima merenja pri potrošnji niskosumpornog goriva, ne postoji prekoračenje graničnih vrednosti emisija za sumpor dioksid propisanih ovom uredbom.

U slučaju iznenadnog poremećaja u snabdevanju gasom, nadležni organ može da odobri prekoračenje propisanih graničnih vrednosti emisija iz srednjeg postrojenja za sagorevanje koje koristi samo gasovito gorivo, a koje bi za korišćenje drugih goriva trebalo da bude opremljeno uređajima za prečišćavanje otpadnih gasova, na način da se operateru tog postrojenja dozvoli korišćenje drugih goriva zbog iznenadnog poremećaja u snabdevanju gasom, u periodu od najviše deset dana ili duže u slučaju da postoji prioritarna potreba za održavanjem snabdevanja energijom, dok god se taj poremećaj ne otkloni i uspostavi normalno snabdevanje gasovitim gorivom.

O slučaju iz st. 1. i 3. ovog člana operater je dužan da obavesti nadležni organ u roku od 24 časa od dobijanja informacije da postoji poremećaj u snabdevanju gorivom sa niskim sadržajem sumpora, odnosno gasom.

Član 23.

Srednja postrojenja za sagorevanje koja imaju ugrađene uređaje za smanjenje emisija mogu raditi ukoliko ti uređaji ne rade više od 120 radnih časova u kalendarskoj godini, od čega najviše 24 časa neprekidno.

U slučaju iz stava 1. ovog člana operater je dužan da obavesti nadležni organ u roku od 48 časova od trenutka prestanka rada uređaja za smanjenje emisija, ukoliko je ovaj prekid duži od 24 časa.

Član 24.

Kod srednjih postrojenja za sagorevanje u kojima istovremeno sagoreva dva ili više vrsta goriva granične vrednosti emisija izračunava pravno lice ovlašćeno za merenje emisije na način propisan u članu 14. stav 1. i članu 15. stav 2. ove uredbe.

U srednjim postrojenjima koja alternativno koriste dva ili više vrsta goriva primenjuju se granične vrednosti emisija iz Priloga 2. ove uredbe, za svako pojedinačno gorivo koje se koristi.

Pri prelazu sa čvrstog na tečno ili gasovito gorivo, granične vrednosti emisija za čvrsto gorivo iz Priloga 2. deo I. ove uredbe primenjuju se još naredna četiri časa, od trenutka zamene korišćenog

goriva.

Tokom pokretanja i zaustavljanja srednjeg postrojenja, u slučajevima kada je zbog tehničkih razloga smanjen ili nije moguć rad uređaja za smanjenje emisije, ne primenjuju se granične vrednosti emisije zagađujućih materija za čije uklanjanje je projektovan ovaj uređaj.

Za srednja postrojenja za sagorevanje koja koriste čvrsta goriva u fluidizovanom sloju primenjuju se najveće propisane granične vrednosti za čvrsta goriva iz Priloga 2. ove uredbe u slučaju kada alternativno ili istovremeno koriste dva ili više vrsta goriva.

IV. MALA POSTROJENJA ZA SAGOREVANJE

Granična vrednost emisije

Član 25.

Granične vrednosti emisija zagađujućih materija za postojeća mala postrojenja za sagorevanje date su u Prilogu 3. pod A) - Granične vrednosti emisija za postojeća mala postrojenja za sagorevanje.

Granične vrednosti emisija zagađujućih materija za nova mala postrojenja za sagorevanje date su u Prilogu 3. pod B) - Granične vrednosti emisija za nova mala postrojenja za sagorevanje.

Na mala postrojenja za sagorevanje koja rade manje od 100 radnih časova godišnje ne primenjuju se odredbe ove uredbe.

Izuzete zbog ograničenog veka trajanja postrojenja

Član 26.

Postojeća mala postrojenja za sagorevanje nadležni organ može izuzeti od usklađivanja sa graničnim vrednostima emisija zagađujućih materija iz člana 25. stav 1. ove uredbe pod sledećim uslovima:

1) da operater postojećeg malog postrojenja najkasnije do 30. juna 2016. godine nadležnom organu dostavi pisanu izjavu potpisanu i overenu od strane odgovornog lica da postrojenje u periodu od 1. jula 2016. godine do 30. juna 2022. godine neće raditi više od ukupno 20 000 radnih časova;

2) da operater svake godine, najkasnije do 31. januara tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu, dostavi nadležnom organu izveštaj o utrošenom i neutrošenom vremenu koji je namenjen za preostali radni vek postrojenja za sagorevanje.

Ako u periodu od 1. jula 2016. godine do 30. juna 2022. godine postrojenje za sagorevanje utroši 20 000 radnih časova, a postrojenje za sagorevanje nastavi sa radom od 1. jula 2022. godine, moraju biti u skladu sa propisanim graničnim vrednostima emisija zagađujućih materija iz Priloga 3. pod B) ove uredbe.

Član 27.

Mala postrojenja za sagorevanje koja imaju ugrađene uređaje za smanjenje emisija mogu raditi ukoliko ti uređaji ne rade više od 120 radnih časova u kalendarskoj godini, od čega najviše 24 časa neprekidno.

U slučaju iz stava 1. ovog člana operater je dužan da obavesti nadležni organ u roku od 48 časova od trenutka prestanka rada uređaja za smanjenje emisija, ukoliko je ovaj prekid duži od 24 časa.

Član 28.

Nadležni organ može da odobri prekoračenje propisanih graničnih vrednosti emisije za sumpor dioksid, u periodu od najviše šest meseci u toku kalendarske godine iz malog postrojenja za

sagorevanje, koje obično koristi tečno gorivo sa niskim sadržajem sumpora, ako operater ne može da zadovolji propisane granične vrednosti emisije zbog prekida u snabdevanju gorivom usled velike nestašice i samo dok postoji prioritetna potreba za snabdevanje domaćinstava i poslovnog prostora toplotnom energijom za grejanje, toplom sanitarnom vodom i električnom energijom.

U slučaju iz stava 1. ovog člana, nadležni organ može da odobri prekoračenje propisanih graničnih vrednosti emisije za sumpor dioksid, pod uslovom da su u periodu pre prekida u snabdevanju tečnim gorivom sa niskim sadržajem sumpora, emisije sumpor dioksida iz malog postrojenja za sagorevanje bile manje od graničnih vrednosti emisija propisanih ovom uredbom.

Zahtev za izdavanje odobrenja iz stava 1. ovog člana mora da sadrži izveštaj ovlašćenog pravnog lica o merenju emisije koji je izvršen pre prekida u snabdevanju niskosumpornim gorivom prema čijim rezultatima merenja, u uslovima merenja pri potrošnji niskosumpornog goriva, ne postoji prekoračenje graničnih vrednosti emisija za sumpor dioksid propisanih ovom uredbom.

U slučaju iznenadnog poremećaja u snabdevanju gasom, nadležni organ može da odobri odstupanje od propisanih graničnih vrednosti emisija iz malog postrojenja za sagorevanje koje koristi samo gasovito gorivo, a koje bi za korišćenje drugih goriva trebalo da bude opremljeno uređajima za prečišćavanje otpadnih gasova, na način da se operateru tog postrojenja dozvoli korišćenje drugih goriva zbog iznenadnog poremećaja u snabdevanju gasom, u periodu od najviše deset dana, ili duže u slučaju da postoji prioritetna potreba za održavanjem snabdevanja energijom, dok god se taj poremećaj ne otkloni i uspostavi normalno snabdevanje gasovitim gorivom.

O slučaju iz st. 1. i 3. ovog člana operater je dužan da obavesti nadležni organ u roku od 24 časa od dobijanja informacije da postoji poremećaj u snabdevanju gorivom sa niskim sadržajem sumpora, odnosno gasom.

Član 29.

Kod malih postrojenja za sagorevanje u kojima istovremeno sagoreva dva ili više vrsta goriva, granične vrednosti emisija izračunava pravno lice ovlašćeno za merenje emisije na način propisan u članu 14. stav 1. i članu 15. stav 2. ove uredbe.

U malim postrojenjima koja alternativno koriste dve ili više vrsta goriva primenjuju se granične vrednosti emisija iz Priloga 3. ove uredbe, za svako pojedinačno gorivo koje se koristi.

Pri prelazu sa čvrstog na tečno ili gasovito gorivo, granične vrednosti emisija za čvrsto gorivo iz Priloga 3. deo I. ove uredbe, primenjuju se još naredna četiri sata, od trenutka zamene korišćenog goriva.

Tokom pokretanja i zaustavljanja malog postrojenja, u slučajevima kada je zbog tehničkih razloga smanjen ili nije moguć rad uređaja za smanjenje emisije, granične vrednosti emisije propisane ovom uredbom ne primenjuju se na zagađujuće materije za čije uklanjanje je projektovan ovaj uređaj.

Za mala postrojenja za sagorevanje koja koriste čvrsta goriva u fluidizovanom sloju primenjuju se najveće propisane granične vrednosti za čvrsta goriva iz Priloga 3. ove uredbe, u slučaju kada alternativno ili istovremeno koriste dve ili više vrsta goriva.

V. NAČIN I ROKOVI DOSTAVLJANJA PODATAKA

Član 30.

Registar velikih postrojenja za sagorevanje uspostavlja Agencija za potrebe Nacionalnog registra izvora zagađivanja u skladu sa propisom kojim je uređena metodologija za izradu Nacionalnog i lokalnog registra izvora zagađivanja, kao i metodologija za vrste, načine i rokove prikupljanja podataka.

Pored osnovnih podataka o postrojenju za sagorevanje i mernim mestima, registar sadrži najmanje, količine emitovanih zagađujućih materija, i to: sumpor dioksida, oksida azota i praškastih materija.

Izveštaj o godišnjem bilansu emisija

Član 31.

Izveštaj o godišnjem bilansu emisija zagađujućih materija u vazduh iz postrojenja za sagorevanje operater dostavlja Agenciji unosom podataka u informacioni sistem Nacionalnog registra izvora zagađivanja, odnosno organu nadležnom za poslove zaštite životne sredine unosom podataka u informacioni sistem lokalnog registra izvora zagađivanja, u tabeli datoj u Prilogu 5. - Izveštaj o godišnjem bilansu emisija, koji je odštampan uz ovu uredbu i čini njen sastavni deo, do 31. januara tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu.

U obrazac izveštaja iz stava 1. ovog člana unose se rezultati kontinualnog merenja emisije sprovedeni, u skladu sa Zakonom o zaštiti vazduha.

Ukoliko ne postoje rezultati kontinualnog merenja emisije, u obrazac izveštaja iz stava 1. ovog člana unose se podaci dobijeni proračunom iz rezultata svih periodičnih merenja emisije zagađujućih materija izvršenih u kalendarskoj godini, u skladu sa Zakonom o zaštiti vazduha.

Godišnje količine emisija obračunavaju se na osnovu procene samo u slučaju kada ne postoje rezultati kontinualnog ili povremenog merenja emisije sprovedenih na osnovu propisa kojim se uređuje zaštita vazduha i propisa kojim se uređuje merenje emisija zagađujućih materija u vazduh iz stacionarnih izvora zagađivanja.

Izveštaj o ostvarenom broju radnih časova u toku izveštajne godine postrojenja za sagorevanje sa ograničenim vekom trajanja postrojenja

Član 32.

Operater starog velikog postrojenja za sagorevanje, čiji je vek trajanja ograničen, dužan je da dostavi nadležnom organu i Agenciji izveštaj o ostvarenom broju radnih časova u toku izveštajne godine na osnovu kojeg se vrši proračun preostalog radnog veka postrojenja za sagorevanje, u tabeli datoj u Prilogu 6. Izveštaj o broju radnih časova postrojenja za sagorevanje, koji je odštampan uz ovu uredbu i čini njen sastavni deo.

Dostavljanje izveštaja iz stava 1. ovog člana vrši se unosom podataka u informacioni sistem Nacionalnog registra i dostavljanjem jednog kompleta obrazaca odštampanih iz informacionog sistema Nacionalnog registra u papirnoj formi, potpisan i overen od strane odgovornog lica.

Operater srednjeg postrojenja i malog postrojenja za sagorevanje, čiji je vek trajanja ograničen, dužan je da dostavi nadležnom organu, kao i u lokalni registar izvora zagađivanja, izveštaj o ostvarenom broju radnih časova u toku izveštajne godine na osnovu kojeg se vrši proračun preostalog radnog veka postrojenja za sagorevanje, u tabeli datoj u Prilogu 6. Izveštaj o broju radnih časova postrojenja za sagorevanje.

Dostavljanje izveštaja iz stava 3. ovog člana vrši se unosom podataka u informacioni sistem lokalnog registra izvora zagađivanja i dostavljanjem jednog kompleta obrazaca u papirnoj formi, potpisan i overen od strane odgovornog lica.

Član 33.

Izveštaj o ostvarenom broju radnih časova u toku izveštajne godine postrojenja za sagorevanje sa ograničenim vekom trajanja, operater postrojenja za sagorevanje dostavlja unosom podataka u informacioni sistem Nacionalnog registra izvora zagađivanja i lokalnog registra izvora zagađivanja najkasnije do 31. januara tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu.

Prva izveštajna godina započinje od 1. januara 2018. godine.

VI. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 34.

Na nova velika postrojenja za sagorevanje primenjuju se granične vrednosti emisija zagađujućih materija propisane ovom uredbom u Prilogu 1. pod V), počev od 1. januara 2018. godine.

Na nova srednja postrojenja za sagorevanje primenjuju se granične vrednosti emisija zagađujućih materija propisane ovom uredbom u Prilogu 2. pod B), od dana stupanja na snagu ove uredbe.

Na nova mala postrojenja za sagorevanje primenjuju se granične vrednosti emisija zagađujućih materija propisane ovom uredbom u Prilogu 3. pod B), od dana stupanja na snagu ove uredbe.

Član 35.

Na stara velika postrojenja za sagorevanje primenjuju se granične vrednosti emisija iz Priloga 1. pod A) od dana stupanja na snagu ove uredbe, osim ako odredbama ove uredbe nije drugačije propisano.

Stara velika postrojenja za sagorevanje dužna su da usklade svoje emisije sa graničnim vrednostima emisija iz Priloga 1. pod B) ove uredbe najkasnije do 1. januara 2028. godine.

Na postojeća velika postrojenja za sagorevanje primenjuju se granične vrednosti emisija iz Priloga 1. pod B) od dana stupanja na snagu ove uredbe, osim ako odredbama ove uredbe nije drugačije propisano.

Emisije iz postojećih velikih postrojenja za sagorevanje moraju biti usklađene sa graničnim vrednostima emisija iz Priloga 1. pod V) u roku od pet godina od dana stupanja na snagu ove uredbe, osim ako odredbama ove uredbe nije drugačije propisano.

Na postojeća srednja postrojenja za sagorevanje primenjuju se granične vrednosti emisija iz Priloga 2. pod A) od dana stupanja na snagu ove uredbe, osim ako odredbama ove uredbe nije drugačije propisano.

Emisije iz postojećeg srednjeg postrojenja iz člana 21. ove uredbe moraju biti manje ili jednake garantovanoj vrednosti emisije iz ugovora o poslednjoj rekonstrukciji postojećeg uređaja za smanjivanje emisija, odnosno iz ugovora o izgradnji ovakvog uređaja u slučaju da nije izvršena njegova rekonstrukcija, u periodu od dana stupanja na snagu ove uredbe do isteka 20 000 radnih časova postrojenja, a najkasnije do 1. jula 2022. godine.

Emisije iz postojećih srednjih postrojenja za sagorevanje koja nadležni organ nije izuzeo zbog ograničenog veka trajanja moraju biti u skladu sa graničnim vrednostima emisija iz Priloga 2. pod B) u roku od pet godina od dana stupanja na snagu ove uredbe.

Na postojeća mala postrojenja za sagorevanje primenjuju se granične vrednosti emisija iz Priloga 3. pod A) od dana stupanja na snagu ove uredbe, osim ako odredbama ove uredbe nije drugačije propisano.

Emisije iz postojećeg malog postrojenja za sagorevanje iz člana 26. ove uredbe moraju biti manje ili jednake garantovanoj vrednosti emisije iz ugovora o poslednjoj rekonstrukciji postojećeg uređaja za smanjivanje emisija, odnosno iz ugovora o izgradnji ovakvog uređaja u slučaju da nije izvršena njegova rekonstrukcija, u periodu od dana stupanja na snagu ove uredbe do isteka 20.000 radnih časova postrojenja, a najkasnije do 1. jula 2022. godine.

Emisije iz postojećih malih postrojenja za sagorevanje koja nadležni organ nije izuzeo zbog ograničenog veka trajanja moraju biti u skladu sa graničnim vrednostima emisija zagađujućih materija iz Priloga 3. pod B) u roku od pet godina od dana stupanja na snagu ove uredbe.

Član 36.

Tokom pokretanja i zaustavljanja velikog postrojenja za sagorevanje, u celini ili jednog njegovog dela,

odredbe ove uredbe ne primenjuju se na to veliko postrojenje.

Član 37.

Za postrojenja koja su obuhvaćena čl. 6. i 8. ove uredbe, operater je u obavezi da obezbedi nesmetan rad postojećeg uređaja za smanjivanje emisija, odnosno da obezbedi da emisije iz postrojenja za sagorevanje budu manje ili jednake garantovanoj vrednosti emisije iz ugovora o poslednjoj rekonstrukciji postojećeg uređaja za smanjivanje emisija, odnosno iz ugovora o izgradnji ovakvog uređaja u slučaju da nije izvršena njegova rekonstrukcija, u periodu od dana stupanja na snagu ove uredbe do isteka rokova iz čl. 6. i 8. ove uredbe.

Član 38.

Danom stupanja na snagu ove uredbe prestaje da važi Uredba o graničnim vrednostima emisija zagađujućih materija u vazduh ("Službeni glasnik RS", br. 71/10 i 6/11 - ispravka) i Pravilnik o graničnim vrednostima emisije, načinu i rokovima merenja i evidentiranja podataka ("Službeni glasnik RS", br. 30/97 i 35/97 - ispravka).

Član 39.

Ova uredba stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije".

05 broj 110-13947/2015-1

U Beogradu, 23. januara 2016. godine

Vlada

Predsednik,

Aleksandar Vučić, s.r.

***NAPOMENA REDAKCIJE:** Priloge u PDF formatu možete preuzeti klikom na sledeći link:*

[Prilozi](#)

ПРИЛОГ 1.

ГРАНИЧНЕ ВРЕДНОСТИ ЕМИСИЈА ЗА ВЕЛИКА ПОСТРОЈЕЊА ЗА САГОРЕВАЊЕ

А) ГРАНИЧНЕ ВРЕДНОСТИ ЕМИСИЈА ЗА СУМПОР ДИОКСИД (SO₂), ОКСИДЕ АЗОТА NO_x (ИЗРАЖЕНЕ КАО NO_x), ПРАШКАСТЕ МАТЕРИЈЕ И УГЉЕН МОНОКСИД (CO) ЗА СТАРА ВЕЛИКА ПОСТРОЈЕЊА ЗА САГОРЕВАЊЕ I

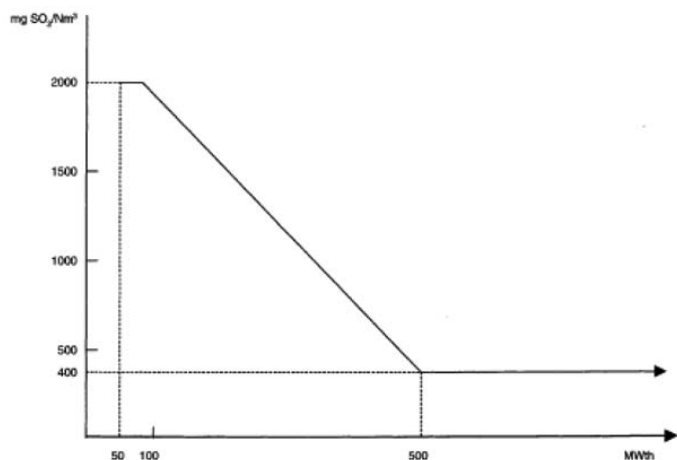
У складу са чланом 5. став 1. ове уредбе граничне вредности емисија за сумпор диоксид (SO₂), оксиде азота NO_x (изражене као NO₂), прашкасте материје и угљен моноксид (CO) за стара велика постројења за сагоревање одређују се на следећи начин:

ДЕО I

ГРАНИЧНЕ ВРЕДНОСТИ ЕМИСИЈА ЗА СУМПОР ДИОКСИД (SO₂)

1. Чврста горива

Граничне вредности емисија за сумпор диоксид изражене у mg/нормални m³ (удео O₂ 6%) које се примењују на стара постројења, дате су на графикону:

За постројења топлотне снаге од 100 до 500 MWth граничне вредности емисија за сумпор диоксид израчунавају се према једначини:

$$y = -4x + 2400$$

где су:

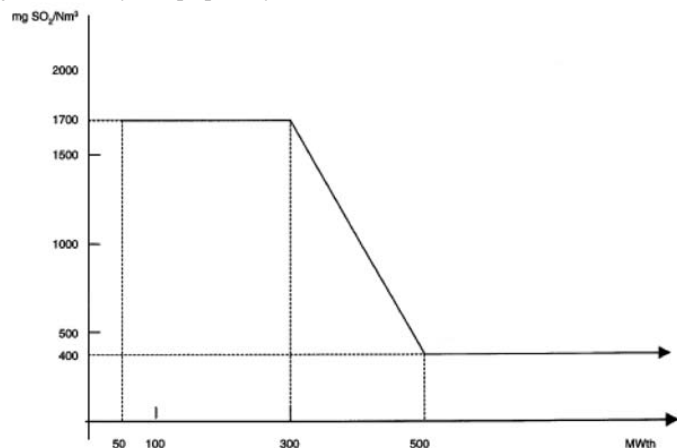
x – топлотна снага постројења (MWth)

y – гранична вредност емисије SO₂ (mg SO₂/нормални m³)

Напомена: Ако се напред наведене граничне вредности емисија не могу постићи због карактеристика горива, мора се постићи степен одсумпоравања од најмање 60% у постројењима са топлотном снагом од 100 MWth или мањом, 75% за постројења са топлотном снагом већом од 100 MWth и мањом или једнаком 300 MWth и 90% за постројења са топлотном снагом већом од 300 MWth. За постројења са топлотном снагом већом од 500 MWth мора се постићи степен одсумпоравања од најмање 94%.

2. Течна горива

Граничне вредности емисија за сумпор диоксид изражене у mg/нормални m³ (удео O₂ 3%) које се примењују на стара постројења, дате су на графикону:

За постројења топлотне снаге од 300 до 500 MWth граничне вредности емисија за сумпор диоксид израчунавају се према једначини:

$$y = -6,5x + 3650$$

где су:

x – топлотна снага постројења (MWth)

y – гранична вредност емисије SO₂ (mg SO₂/нормални m³)

3. Гасовита горива

Граничне вредности емисија за сумпор диоксид изражене у mg/нормални m³ (удео O₂ 3%) које се примењују на стара постројења, дате су у следећој табели:

Табела 1.

Врста горива	Гранична вредност емисије (mg/нормални m ³)
гасовита горива генерално	35
течна нафтни гас	5
гасови ниске топлотне моћи из процеса гасификације рафинеријских остатака, гас из кокних пећи, гас из високих пећи	800
гас из процеса гасификације угља	(¹)

(¹) вредност ће бити накнадно утврђена

ДЕО II

ГРАНИЧНЕ ВРЕДНОСТИ ЕМИСИЈА ЗА ОКСИДЕ АЗОТА NO_x (ИЗРАЖЕНЕ КАО NO_x)

Граничне вредности емисија за оксиде азота изражене у mg/нормални m³ (удео O₂ 6% за чврста горива, 3% за течна и гасовита горива) које се примењују на стара постројења, дате су у следећој табели:

Табела 2.

Врста горива	Гранична вредност емисије (mg/нормални m ³)
Чврста горива (¹):	
50 до 500 MWth	600
> 500 MWth	500
Од 1. јануара 2018. године	
50 до 500 MWth	600
> 500 MWth	200
Течна горива	
50 до 500 MWth	450
> 500 MWth	400
Гасовита горива	
50 до 500 MWth	300
> 500 MWth	200

(¹) Од 1. јануара 2018. године, на постројења која неће радити више од 1500 часова годишње (у петогодишњем просеку), примењује се гранична вредност емисије од 450 mg/нормални m³

ДЕО III

ГРАНИЧНЕ ВРЕДНОСТИ ЕМИСИЈА ЗА ПРАШКАСТЕ МАТЕРИЈЕ

Граничне вредности емисија за прашкасте материје изражене у mg/нормални m³ (удео O₂ 6% за чврста горива, 3% за течна и гасовита горива) које се примењују на стара постројења, дате су у следећој табели:

Табела 3.

Врста горива	Топлотна снага (MWth)	Гранична вредност емисије (mg/нормални m ³)
Чврсто	≥ 500	50 (²)
	< 500	100
Течно (¹)	Сва постројења	50
Гасовито	Сва постројења	5 (по правилу) 10 (за гас из високе пећи) 50 (за гас настао у индустрији челика, а који се може користити на другом месту)

(¹) Гранична вредност емисије од 100 mg/нормални m³ може се применити на постројења за сагоревање улазне топлотне снаге мање од 500 MWth ако користе течна горива са уделом pepела већим од 0,06%

(²) Гранична вредност емисије од 100 mg/нормални m³ може се применити на постројења за сагоревање улазне топлотне снаге једнаке или веће од 500 MWth која сагоревају чврсто гориво чија је топлотна моћ мања од 5800 kJ/kg (нето калоријска вредност), садржај воде већи од 45 масених %, укупни масени удео воде и pepела већи од 60% и удео калцијум оксида (CaO) већи од 10%

ДЕО IV
ГРАНИЧНА ВРЕДНОСТ ЕМИСИЈЕ ЗА УГЉЕН МОНОКСИД
(CO)

Гранична вредност емисије за угљен моноксид за стара постројења која користе чврста горива и горива из биомасе је 250 mg/нормални m³.

Гранична вредност емисије за угљен моноксид за стара постројења која користе течна горива је 175 mg/нормални m³.

Гранична вредност емисије за угљен моноксид за стара постројења која користе гасовита горива је 100 mg/нормални m³.

Б) ГРАНИЧНЕ ВРЕДНОСТИ ЕМИСИЈА ЗА СУМПОР ДИОКСИД (SO₂), ОКСИДЕ АЗОТА NO_x (ИЗРАЖЕНЕ КАО NO₂), ПРАШКАСТЕ МАТЕРИЈЕ И УГЉЕН МОНОКСИД (CO) ЗА ПОСТОЈЕЋА ВЕЛИКА ПОСТРОЈЕЊА ЗА САГОРЕВАЊЕ

1. Све граничне вредности емисије израчунавају се при температури од 273,15 K, притиску од 101,3 kPa и након корекције на садржај водене паре у отпадним гасовима и при уделу кисеоника од 6% за чврста горива, 3% за постројења за сагоревање, осим гасних турбина и гасних мотора који користе течна и гасовита горива и 15% за гасне турбине и гасне моторе.

2. Граничне вредности емисија за сумпор диоксид изражене у mg/нормални m³ које се примењују на постројења за сагоревање која користе чврста или течна горива, осим гасних турбина и гасних мотора, дате су у следећој табели:

Табела 4.

Укупна топлотна снага (MWth)	Угаљ и лигнит и друга чврста горива	Биомаса	Тресет	Течна горива
50–100	400	200	300	350
100–300	250	200	300	250
> 300	200	200	200	200

На постројења за сагоревање која користе чврста горива која не раде више од 1500 радних часова годишње у петогодишњем просеку примењује се гранична вредност емисије за SO₂ од 800 mg/нормални m³.

На постројења за сагоревање која користе течна горива која не раде више од 1500 радних часова годишње у петогодишњем просеку примењује се гранична вредност емисије за SO₂ од 850 mg/нормални m³ у случају постројења са укупном улазном топлотном снагом до 300 MWth, и гранична вредност емисије за SO₂ од 400 mg/нормални m³ у случају постројења са укупном улазном топлотном снагом већом од 300 MWth.

На део постројења за сагоревање које испушта отпадне гасове кроз једну или више одвојених димоводних цеви путем заједничког димњака и који не ради више од 1500 радних часова годишње у петогодишњем просеку, могу се примењивати граничне вредности емисије из претходна два става у односу на укупну улазну топлотну снагу целог постројења за сагоревање. У таквим случајевима, емисије кроз сваку од димоводних цеви мере се одвојено и прерачунавају на услове који важе за све димоводне цеви у истом димњаку.

3. Граничне вредности емисија за сумпор диоксид изражене у mg/нормални m³ које се примењују на постројења за сагоревање која користе гасовита горива, осим гасних турбина и гасних мотора, дате су у следећој табели:

Табела 5.

Врста горива	Гранична вредност емисије (mg/нормални m ³)
гасовита горива генерално	35
течни нафтни гас	5
нискокалорични гасови из коксне пећи	400
нискокалорични гасови из високе пећи	200

На постројења за сагоревање која сагоревају гасове ниске топлотне моћи из процеса гасификације рафинеријских остатака примењује се гранична вредност емисије за SO₂ од 800 mg/нормални m³.

4. Граничне вредности емисија за оксиде азота изражене у mg/нормални m³ које се примењују на постројења за сагоревање која користе чврста или течна горива, са изузетком гасних турбина и гасних мотора, дате су у следећој табели:

Табела 6.

Укупна топлотна снага (MWth)	Угаљ и лигнит и друга чврста горива	Биомаса и тресет	Течна горива
50–100	300 450 у случају сагоревања спрашеног лигнита	300	450
100–300	200	250	200 (1)
> 300	200	200	150 (1)

Напомена:

(1) На постројења за сагоревање чија је укупна улазна топлотна снага до 500 MWth у којима се за сопствену потрошњу врши сагоревање остатака из процеса дестилације или процеса сирове нафте примењује се гранична вредност емисије 450 mg/нормални m³

На постројења за сагоревање у хемијским постројењима која користе течне остатке из производње као некомерцијално гориво за сопствену потрошњу, чија је укупна улазна топлотна снага мања од 500 MWth, примењује се гранична вредност емисије за NO_x (изражене као NO₂) од 450 mg/нормални m³.

На постројења за сагоревање која користе чврста или течна горива, чија је укупна улазна топлотна снага мања од 500 MWth и која раде мање од 1500 радних часова годишње у петогодишњем просеку, примењује се гранична вредност емисије за NO_x (изражене као NO₂) од 450 mg/нормални m³.

На постројења за сагоревање која користе чврста горива, чија је укупна улазна топлотна снага већа од 500 MWth и која раде мање од 1500 радних часова годишње у петогодишњем просеку, примењује се гранична вредност емисије за NO_x (изражене као NO₂) од 450 mg/нормални m³.

На постројења за сагоревање која користе течна горива, чија је укупна улазна топлотна снага већа од 500 MWth и која раде мање од 1500 радних часова годишње у петогодишњем просеку, примењује се гранична вредност емисије за NO_x (изражене као NO₂) од 400 mg/нормални m³.

На део постројења за сагоревање које испушта отпадне гасове кроз једну или више одвојених димоводних цеви путем заједничког димњака и који не ради више од 1500 радних часова годишње у петогодишњем просеку, могу се примењивати граничне вредности емисије из претходна три става у односу на укупну улазну топлотну снагу целог постројења за сагоревање. У таквим случајевима, емисије кроз сваку од димоводних цеви мере се одвојено и прерачунавају на услове који важе који важе за све димоводне цеви у истом димњаку.

5. На гасне турбине (укључујући гасне турбине са комбинованим циклусом) које користе лаке и средње дестилате као течна горива, примењује се гранична вредност емисије за NO_x (изражене као NO₂) од 90 mg/нормални m³ и гранична вредност емисије за CO од 100 mg/нормални m³.

На гасне турбине за хитне случајеве које раде мање од 500 радних часова годишње не примењују се граничне вредности емисија из ове тачке. Оператер таквих постројења дужан је да води евиденцију о утрошеним радним часовима.

6. Граничне вредности емисија за оксиде азота и угљен моноксид изражене у mg/нормални m³ које се примењују на постројења за сагоревање која користе гас, дате су у следећој табели:

Табела 7.

Врста постројења	NO _x (NO ₂)	CO
постројења за сагоревање која користе природни гас, осим гасних турбина и гасних мотора	100	100
постројења за сагоревање која користе гас из високе пећи, гас из коксне пећи или нискокалоричне гасове из процеса гасификације рафинеријских остатака, осим гасних турбина и гасних мотора	200 ⁽⁴⁾	–
постројења за сагоревање која користе друге гасове, осим гасних турбина и гасних мотора	200 ⁽⁴⁾	–
гасне турбине (укључујући гасне турбине са комбинованим циклусом) које као гориво користе природни гас ⁽¹⁾	50 ⁽²⁾ ⁽³⁾	100
гасне турбине (укључујући гасне турбине са комбинованим циклусом) које као гориво користе друге гасове	120	–
гасни мотори	100	100

Напомена:

⁽¹⁾ Природни гас је смеша гасовитих угљоводоника од којих је најзаступљенији метан који садржи највише 20% (запреминских) инертних и других састојака

⁽²⁾ Гранична вредност емисије износи 75 mg/нормални m³ у случајевима када је ефикасност утврђена у складу са условима оптерећења према утврђеном одговарајућем српском стандарду:

1) код гасних турбина које се користе у комбинованим системима за грејање и производњу електричне енергије и чија је укупна ефикасност већа од 75%;

2) код гасних турбина које се користе у постројењима са комбинованим циклусом производње, код којих је укупна просечна годишња ефикасност у производњи електричне енергије већа од 55%;

3) код гасних турбина за механичке погоне.

⁽³⁾ Код гасних турбина са једним циклусом, које нису обухваћене ниједном од категорија наведених у оквиру напомене ⁽²⁾, али које имају ефикасност већу од 35% – утврђену у складу са условима оптерећења према утврђеном одговарајућем српском стандарду – гранична вредност емисије за NO_x (изражене као NO₂) рачуна се као $\frac{50 \cdot \eta}{35}$, где је η ефикасност гасне турбине у складу са условима оптерећења

према утврђеном одговарајућем српском стандарду, изражена у процентима

⁽⁴⁾ Гранична вредност емисије износи 300 mg/нормални m³ за постојећа постројења за сагоревање чија је укупна топлотна снага мања од 500 MWth

На гасне турбине (укључујући гасне турбине са комбинованим циклусом) граничне вредности емисије за NO_x (изражене као NO_2) и CO из табеле у овој тачки примењују се само за оптерећења изнад 70%.

На гасне турбине (укључујући гасне турбине са комбинованим циклусом) које не раде више од 1500 радних часова годишње у петогодишњем просеку, примењује се гранична вредност емисије за NO_x (изражене као NO_2) од 150 mg/нормални m^3 ако се користи природни гас и гранична вредност емисије за NO_x од 200 mg/нормални m^3 ако се користе други гасови или течна горива.

На део постројења за сагоревање које испушта отпадне гасове кроз једну или више одвојених димоводних цеви путем заједничког димњака и који не ради више од 1500 радних часова годишње у петогодишњем просеку, могу се примењивати граничне вредности емисије из претходног става у односу на укупну улазну топлотну снагу целог постројења за сагоревање. У таквим случајевима, емисије кроз сваку од димоводних цеви мере се одвојено и прерачунавају на услове који важе који важе за све димоводне цеви у истом димњаку.

На гасне турбине и гасне моторе за хитне случајеве који раде мање од 500 радних часова годишње не примењују се граничне вредности емисија из ове тачке. Оператер таквих постројења дужан је да евидентира утрошене радне часове.

7. Граничне вредности емисија за прашкасте материје изражене у mg/нормални m^3 које се примењују на постројења за сагоревање која користе чврста или течна горива, осим гасних турбина и гасних мотора, дате су у следећој табели:

Табела 8.

Укупна топлотна снага (MWth)	Угаљ и лигнит и друга чврста горива	Биомаса и тресет	Течна горива (1)
50–100	30	30	30
100–300	25	20	25
> 300	20	20	20

(1) На постројења за сагоревање у којима се за сопствену потрошњу врши сагоревање остатака из процеса дестилације или процеса сирове нафте примењује се гранична вредност емисије 50 mg/нормални m^3

8. Граничне вредности емисија за прашкасте материје изражене у mg/нормални m^3 које се примењују на постројења за сагоревање која користе гасовита горива, осим гасних турбина и гасних мотора, дате су у следећој табели:

Табела 9.

Врста горива	Гранична вредност емисије (mg/нормални m^3)
гасовита горива генерално	5
гас из високе пећи	10
гасови настали у индустрији челика а који се могу користити на другом месту	30

В) ГРАНИЧНЕ ВРЕДНОСТИ ЕМИСИЈА ЗА СУМПОР ДИОКСИД (SO_2), ОКСИДЕ АЗОТА NO_x (ИЗРАЖЕНЕ КАО NO_2), ПРАШКАСТЕ МАТЕРИЈЕ И УГЉЕН МОНОКСИД (CO) ЗА НОВА ВЕЛИКА ПОСТРОЈЕЊА ЗА САГОРЕВАЊЕ

1. Све граничне вредности емисије израчунавају се при температури од 273,15 К, притиску од 101,3 kPa и након корекције на садржај водене паре у отпадним гасовима и при уделу кисеоника од 6% за чврста горива, 3% за постројења за сагоревање, осим гасних турбина и гасних мотора која користе течна и гасовита горива и 15% за гасне турбине и гасне моторе.

У случају гасне турбине са комбинованим циклусом са додатим пламеником, удео кисеоника може одредити надлежни орган, водећи рачуна о карактеристикама предметног постројења.

2. Граничне вредности емисија за сумпор диоксид изражене у mg/нормални m^3 које се примењују на постројења за сагоревање која користе чврста или течна горива, осим гасних турбина и гасних мотора, дате су у следећој табели:

Табела 10.

Укупна топлотна снага (MWth)	Угаљ и лигнит и друга чврста горива	Биомаса	Тресет	Течна горива
50–100	400	200	300	350
100–300	200	200	300 250 у случају сагоревања у флуидизованом слоју	200
> 300	150 200 у случају сагоревања у циркулационом флуидизованом слоју или флуидизованом слоју под притиском	150	150 200 у случају сагоревања у флуидизованом слоју	150

3. Граничне вредности емисија за сумпор диоксид изражене у mg/нормални m^3 које се примењују на постројења за сагоревање која користе гасовита горива, осим гасних турбина и гасних мотора, дате су у следећој табели:

Табела 11.

Врста горива	Гранична вредност емисије (mg/нормални m^3)
гасовита горива генерално	35
течни нафтни гас	5
нискокалорични гасови из коксне пећи	400
нискокалорични гасови из високе пећи	200

4. Граничне вредности емисија за оксиде азота изражене у mg/нормални m^3 које се примењују на постројења за сагоревање која користе чврста или течна горива, осим гасних турбина и гасних мотора, дате су у следећој табели:

Табела 12.

Укупна топлотна снага (MWth)	Угаљ и лигнит и друга чврста горива	Биомаса и тресет	Течна горива
50–100	300 400 у случају сагоревања спрашеног лигнита	250	300
100–300	200	200	150
> 300	150 200 у случају сагоревања спрашеног лигнита	150	100

5. На гасне турбине (укључујући гасне турбине са комбинованим циклусом) које користе лаке и средње дестилате као течна горива, примењује се гранична вредност емисије за NO_x (изражене као NO_2) од 50 mg/нормални m^3 и гранична вредност емисије за CO од 100 mg/нормални m^3 .

На гасне турбине за хитне случајеве које раде мање од 500 радних часова годишње не примењују се граничне вредности емисија из ове тачке. Оператер таквих постројења дужан је да води евиденцију о утрошеним радним часовима.

6. Граничне вредности емисија за оксиде азота и угљен моноксид изражене у mg/нормални m^3 које се примењују на постројења за сагоревање која користе гас, дате су у следећој табели:

Табела 13.

Врста постројења	NO _x (NO ₂)	CO
постројења за сагоревање, осим гасних турбина и гасних мотора	100	100
гасне турбине (укључујући гасне турбине са комбинованим циклусом)	50 ⁽¹⁾	100
гасни мотори	75	100

Напомена:
⁽¹⁾ Код гасних турбина са једним циклусом које имају ефикасност већу од 35% – утврђену у складу са условима оптерећења према утврђеном одговарајућем српском стандарду – гранична вредност емисије за NO_x (изражене као NO₂) рачуна се као $\frac{50 \cdot \eta}{35}$, где је η ефикасност гасне турбине у складу са условима оптерећења према утврђеном одговарајућем српском стандарду, изражена у процентима

На гасне турбине (укључујући гасне турбине са комбинованим циклусом) граничне вредности емисије за NO_x (изражене као NO₂) и CO из ове тачке примењују се само за оптерећења изнад 70%.

На гасне турбине за хитне случајеве које раде мање од 500 радних часова годишње не примењују се граничне вредности емисија из ове тачке. Оператер таквих постројења дужан је да води евиденцију о утрошеним радним часовима.

7. Граничне вредности емисија за прашкасте материје изражене у mg/нормални m³ које се примењују на постројења за сагоревање која користе чврста или течна горива, осим гасних турбина и гасних мотора, дате су у следећој табели:

Табела 14.

Укупна топлотна снага (MWth)	Гранична вредност емисије (mg/нормални m ³)
50–300	20
> 300	10 20 за биомасу и тресет

8. Граничне вредности емисија за прашкасте материје изражене у mg/нормални m³ које се примењују на постројења за сагоревање која користе гасовита горива, осим гасних турбина и гасних мотора, дате су у следећој табели:

Табела 15.

Укупна топлотна снага (MWth)	Гранична вредност емисије (mg/нормални m ³)
гасовита горива генерално	5
гас из високе пећи	10
за гасове настале у индустрији челика који се могу користити на другом месту	30

Г) НАЈМАЊИ СТЕПЕН ОДСУМПОВАЊА

1. Најмањи степен одсумпоровања за постојећа велика постројења за сагоревање из Прилога 1. под Б) ове уредбе, дат је у следећој табели:

Табела 16.

Укупна улазна топлотна снага (MWth)	Најмањи степен одсумпоровања	
	Постојећа велика постројења за сагоревање	Остала постројења
50–100	80%	92%
100–300	90%	92%
> 300	96% ⁽¹⁾	96%

Напомена:
⁽¹⁾ За постројења за сагоревање која користе нафтне шкриљце, најмањи степен одсумпоровања је 95%

2. Најмањи степен одсумпоровања за нова велика постројења за сагоревање из Прилога 1. под В) ове уредбе, дат је у следећој табели:

Табела 17.

Укупна улазна топлотна снага (MWth)	Најмањи степен одсумпоровања
50–100	93%
100–300	93%
> 300	97%

ПРИЛОГ 2.

ГРАНИЧНЕ ВРЕДНОСТИ ЕМИСИЈА ЗА СРЕДЊА ПОСТРОЈЕЊА ЗА САГОРЕВАЊЕ

А) ГРАНИЧНЕ ВРЕДНОСТИ ЕМИСИЈА ЗА ПОСТОЈЕЋА СРЕДЊА ПОСТРОЈЕЊА ЗА САГОРЕВАЊЕ

У складу са чланом 20. став 1. ове уредбе утврђују се граничне вредности емисија загађујућих материја за постојећа средња постројења за сагоревање, у зависности од врсте горива која се користе.

ДЕО I

ГРАНИЧНЕ ВРЕДНОСТИ ЕМИСИЈА ЗА ЧВРСТА ГОРИВА

Граничне вредности емисија загађујућих материја за постојећа средња постројења за сагоревање која користе чврста горива, дате су у следећој табели:

Табела 1.

Загађујућа материја	Врста горива	Топлотна снага (MWth)	ГВЕ (mg/нормални m ³)
угљен моноксид – CO	сва чврста горива		300
оксиди азота NO _x изражени као NO ₂	сва чврста горива		650
оксиди сумпора изражени као SO ₂	сва чврста горива		1700
прашкасте материје	сва чврста горива	< 5	150
	сва чврста горива	≥ 5	50
азот субоксид – N ₂ O	за постројења са флуидизованим слојем која користе угаљ		150
укупни органски угљеник	дрво, брикети или пелети од дрвета		50

Запремински удео кисеоника у отпадном гасу за постојећа средња постројења за сагоревање која користе угаљ, брикет и кокс из угља износи 7% а за друга чврста горива запремински удео кисеоника у отпадном гасу износи 11%.

ДЕО II ГРАНИЧНЕ ВРЕДНОСТИ ЕМИСИЈА ЗА ТЕЧНА ГОРИВА

Граничне вредности емисија загађујућих материја за постојећа средња постројења за сагоревање која користе течна горива, дате су у следећој табели:

Табела 2.

Загађујућа материја	Врста горива	ГВЕ (mg/нормални m ³)
угљен моноксид – CO	сва течна горива	170
оксиди азота NO _x изражени као NO ₂	уље за ложење средње EVRO S, уље за ложење ниско сумпорно гориво-специјално NSG-S	250
	уље за ложење средње S	350
оксиди сумпора изражени као SO ₂	сва течна горива	1700
прашкасте материје		50 (осим за постројења која користе уље за ложење средње EVRO S, уље за ложење ниско сумпорно гориво-специјално NSG-S, уље за ложење средње S, метанол, етанол, сирова биљна уља, метилестар из биљних уља код којих се не одређује емисија прашкастих материја)

Димни број износи 1 за постојећа средња постројења за сагоревање која као гориво користе уље за ложење средње EVRO S и уље за ложење ниско сумпорно гориво-специјално NSG-S у складу са прописом којим се уређују технички и други захтеви које морају да испуњавају течна горива нафтног порекла која се користе као енергетска горива која се стављају у промет на тржиште Републике Србије, затим метанол, етанол, сирова биљна уља, метилестар из биљних уља.

Запремински удео кисеоника у отпадном гасу за постојећа средња постројења за сагоревање која користе отпадну лужину из процеса производње целулозе износи 6% а за друга течна горива, осим отпадне лужине из процеса производње целулозе запремински удео кисеоника у отпадном гасу износи 3%.

ДЕО III ГРАНИЧНЕ ВРЕДНОСТИ ЕМИСИЈА ЗА ГАСОВИТА ГОРИВА

Граничне вредности емисија загађујућих материја за постојећа средња постројења за сагоревање која користе гасовита горива, дате су у следећој табели:

Табела 3.

Загађујућа материја	Врста горива	Топлотна снага (MWth)	ГВЕ (mg/нормални m ³)
угљен моноксид – CO	сва гасовита горива		100
оксиди азота NO _x изражени као NO ₂	сва гасовита горива		200
оксиди сумпора изражени као SO ₂	природни гас и течни нафтни гас		35
	друга гасовита горива		350
прашкасте материје	природни гас, течни нафтни гас, рафинеријски гас, гас из третмана отпадних вода и биогаз	≥ 20	5
	друга гасовита горива осим природног гаса, течног нафтног гаса, рафинеријског гаса, гаса из третмана отпадних вода и биогаза	≥ 20	10

Запремински удео кисеоника у отпадном гасу за постојећа средња постројења за сагоревање која користе гасовита горива износи 3%.

Б) ГРАНИЧНЕ ВРЕДНОСТИ ЕМИСИЈА ЗАГАЂУЈУЋИХ МАТЕРИЈА ЗА НОВА СРЕДЊА ПОСТРОЈЕЊА ЗА САГОРЕВАЊЕ

У складу са чланом 20. став 2. ове уредбе утврђују се граничне вредности емисија загађујућих материја за нова средња постројења за сагоревање, у зависности од врсте горива која се користе.

ДЕО I ГРАНИЧНЕ ВРЕДНОСТИ ЕМИСИЈА ЗА ЧВРСТА ГОРИВА

Граничне вредности емисија загађујућих материја за нова средња постројења за сагоревање која користе чврста горива, дате су у следећој табели:

Табела 4.

Загађујућа материја	Врста горива	Топлотна снага (MWth)	ГВЕ (mg/нормални m ³)
прашкасте материје	сва чврста горива		20
угљен моноксид – CO	сва чврста горива		150
оксиди азота NO _x изражени као NO ₂	дрво, брикети или пелети од дрвета		250
	за постројења са флуидизованим слојем при употреби других чврстих горива, осим дрвета и брикета и пелета од дрвета		300
	друга чврста горива	≥ 10 < 10	400 500
азот субоксид – N ₂ O	за постројења са флуидизованим слојем које користе угаљ		150
оксиди сумпора изражени као SO ₂	за постројења са флуидизованим слојем, уз услов да је емисиони фактор, изражен као однос количине сумпора у отпадним гасовима и количине сумпора у гориву, мањи од 25%		250
	за остала постројења при коришћењу каменог угља		1300
	друга чврста горива		1000
органске материје изражене као укупни угљеник	дрво, брикети или пелети од дрвета		10
	пољопривредна биомаса (житарице, слама, сунцокретова љуспа, микантус)		20

Запремински удео кисеоника у отпадном гасу за нова средња постројења за сагоревање која користе угаљ, брикет и кокс из угља износи 7% а за друга чврста горива запремински удео кисеоника у отпадном гасу износи 11%.

ДЕО II ГРАНИЧНЕ ВРЕДНОСТИ ЕМИСИЈА ЗА ТЕЧНА ГОРИВА

Граничне вредности емисија загађујућих материја за нова средња постројења за сагоревање која користе течна горива, дате су у следећој табели:

Табела 5.

Загађујућа материја	Врста горива	ГВЕ (mg/нормални m ³)
прашкасте материје		50 (осим за постројења која као гориво користе уље за ложење средње EVRO S, уље за ложење ниско сумпорно гориво-специјално NSG-S, уље за ложење средње S, метанол, етанол, сирова биљна уља, метилестар из биљних уља код којих се не одређује емисија прашкастих материја)
угљен моноксид – CO	сва течна горива	80
оксиди азота NO _x изражени као NO ₂	за постројења која користе уље за ложење средње EVRO S, уље за ложење ниско сумпорно гориво-специјално NSG-S, уље за ложење средње S код којих је температура воде у котлу нижа од 110 °C	180
	за постројења која користе уље за ложење средње EVRO S и уље за ложење ниско сумпорно гориво-специјално NSG-S, уље за ложење средње S код којих је температура воде у котлу виша од 110 °C а нижа од 210 °C	200
	за постројења која користе уље за ложење средње EVRO S и уље за ложење ниско сумпорно гориво-специјално NSG-S, уље за ложење средње S код којих је температура воде у котлу виша од 210 °C	250
	за постројења која користе друга течна горива или ако медијум за пренос топлоте у котлу није вода	350
оксиди сумпора изражени као SO ₂	за постројења која користе уље за ложење средње S	1300
	за постројења која користе друга течна горива	850

Димни број износи 1 за нова средња постројења која као гориво користе уље за ложење средње EVRO S, уље за ложење ниско сумпорно гориво-специјално NSG-S код којих је температура у складу са прописом којим се уређују технички и други захтеви које морају да испуњавају течна горива нафтног порекла која се користе као енергетска горива која се стављају у промет на тржиште Републике Србије, затим метанол, етанол, сирова биљна уља, метилестар из биљних уља.

Запремински удео кисеоника у отпадном гасу за нова средња постројења за сагоревање која као гориво користе отпадну лужину из процеса производње целулозе износи 6% а при употреби других течних горива запремински удео кисеоника у отпадном гасу износи 3%.

ДЕО III

ГРАНИЧНЕ ВРЕДНОСТИ ЕМИСИЈА ЗА ГАСОВИТА ГОРИВА

Граничне вредности емисија загађујућих материја за нова средња постројења за сагоревање која користе гасовита горива, дате су у следећој табели:

Табела 6.

Загађујућа материја	Врста горива	Топлотна снага (MWth)	ГВЕ (mg/нормални m ³)
прашкасте материје	природни гас, течни нафтни гас, рафинеријски гас, гас из третмана отпадних вода, биогаз	≥ 20	5
	друга гасовита горива	≥ 20	10

Загађујућа материја	Врста горива	Топлотна снага (MWth)	ГВЕ (mg/нормални m ³)
угљен моноксид – CO	сва гасовита горива		80
оксиди азота NO _x изражени као NO ₂	за постројења која користе природни гас код којих је температура воде у котлу нижа од 110 °C		100
	за постројења која користе природни гас код којих је температура воде у котлу виша од 110 °C а нижа од 210 °C		110
	за постројења која користе природни гас код којих је температура воде у котлу виша од 210 °C		150
	за постројења која користе друга гасовита горива или ако медијум за пренос топлоте у котлу није вода		200
оксиди сумпора изражени као SO ₂	течни нафтни гас		5
	природни гас		10
	рафинеријски гас		50
	друга гасовита горива		350

Запремински удео кисеоника у отпадном гасу за нова средња постројења за сагоревање која користе гасовита горива износи 3%.

ПРИЛОГ 3.

ГРАНИЧНЕ ВРЕДНОСТИ ЕМИСИЈА ЗА МАЛА ПОСТРОЈЕЊА ЗА САГОРЕВАЊЕ

А) ГРАНИЧНЕ ВРЕДНОСТИ ЕМИСИЈА ЗА ПОСТОЈЕЋА МАЛА ПОСТРОЈЕЊА ЗА САГОРЕВАЊЕ

У складу са чланом 25. став 1. ове уредбе утврђују се граничне вредности емисија загађујућих материја за постојећа мала постројења за сагоревање, у зависности од врсте горива која се користе.

ДЕО I

ГРАНИЧНЕ ВРЕДНОСТИ ЕМИСИЈА ЗА ЧВРСТА ГОРИВА

Граничне вредности емисија за постојећа мала постројења за сагоревање која користе чврста горива, дате су у следећој табели:

Табела 1.

Загађујућа материја	Врста горива	Топлотна снага (kWth)	ГВЕ (mg/нормални m ³)
угљен моноксид – CO	угаљ, дрво, брикети или пелети од дрвета	50–150	4000
	угаљ, дрво, брикети или пелети од дрвета	150–500	2000
	угаљ, дрво, брикети или пелети од дрвета	≥ 500	1000
прашкасте материје	угаљ, дрво		150

Затамњење димних гасова износи 1.

Запремински удео кисеоника у отпадном гасу за постојећа мала постројења за сагоревање која користе угаљ, брикет и кокс из угља износи 8%, а при коришћењу других чврстих горива запремински удео кисеоника у отпадном гасу износи 13%.

ДЕО II
ГРАНИЧНЕ ВРЕДНОСТИ ЕМИСИЈА ЗА ТЕЧНА ГОРИВА
И ТЕЧНА ГОРИВА НАФТНОГ ПОРЕКЛА

Граничне вредности емисија за постојећа мала постројења за сагоревање која користе течна горива и течна горива нафтног порекла, дате су у следећој табели:

Табела 2.

Загађујућа материја	ГВЕ (mg/нормални m ³)
угљен моноксид – CO	175
оксиди азота NO _x изражени као NO ₂	250

Вредности за димни број дате су у следећој табели:

Табела 3.

Топлотна снага (kWth)	Димни број
< 11	највише 2
≥ 11	1

Запремински удео кисеоника у отпадном гасу за постојећа мала постројења за сагоревање која користе течна горива износи 3%.

ДЕО III
ГРАНИЧНЕ ВРЕДНОСТИ ЕМИСИЈА ЗА ГАСОВИТА ГОРИВА

Граничне вредности емисија за постојећа мала постројења за сагоревање која користе гасовита горива, дате су у следећој табели:

Табела 4.

Загађујућа материја	Врста горива	ГВЕ (mg/нормални m ³)
угљен моноксид – CO	сва гасовита горива	100
оксиди азота NO _x изражени као NO ₂	природни гас	150
	течни нафтни гас	200

Запремински удео кисеоника у отпадном гасу за постојећа мала постројења за сагоревање на гасовита горива износи 3%.

Б) ГРАНИЧНЕ ВРЕДНОСТИ ЕМИСИЈА ЗА НОВА МАЛА ПОСТРОЈЕЊА ЗА САГОРЕВАЊЕ

У складу са чланом 25. став 2. ове уредбе утврђују се граничне вредности емисија загађујућих материја за нова мала постројења за сагоревање, у зависности од врсте горива која се користе.

ДЕО I
ГРАНИЧНЕ ВРЕДНОСТИ ЕМИСИЈА ЗА ЧВРСТА ГОРИВА

Граничне вредности емисија при коришћењу чврстог горива за нова мала постројења за сагоревање, дате су у следећој табели:

Табела 5.

Загађујућа материја	Врста горива	Топлотна снага (kWth)	ГВЕ (mg/нормални m ³)
прашкасте материје	угаљ	≥ 4	90
	дрво, осим брикета или пелета од дрвета	≥ 4	100
	брикети или пелети од дрвета	≥ 4	60
угљен моноксид – CO	угаљ или дрво, осим брикета или пелета од дрвета	4–500	1000
	брикети или пелети од дрвета	4–500	800
	угаљ, дрво, брикети или пелети од дрвета	≥ 500	500

Запремински удео кисеоника у отпадном гасу за нова мала постројења за сагоревање на чврста горива износи 13%.

ДЕО II
ГРАНИЧНЕ ВРЕДНОСТИ ЕМИСИЈА ЗА ТЕЧНА ГОРИВА

Граничне вредности емисија при коришћењу течних горива за нова мала постројења за сагоревање, дате су у следећој табели:

Табела 6.

Загађујућа материја	Врста горива	ГВЕ (mg/нормални m ³)
угљен моноксид – CO	сва течна горива	175
оксиди азота NO _x изражени као NO ₂	гасно уље екстра лако EVRO EL	250

Вредности за димни број дате су у следећој табели:

Табела 7.

Топлотна снага (kWth)	Димни број
< 11	највише 2
≥ 11	1

На мала постројења за сагоревање са комбинованим гориоцима на гасовито гориво које као резервно гориво користе течна горива мање од 300 радних часова годишње, не примењују се одредбе ове уредбе.

ДЕО III
ГРАНИЧНЕ ВРЕДНОСТИ ЕМИСИЈА ЗА ГАСОВИТА ГОРИВА

Граничне вредности емисија при коришћењу гасовитих горива за нова мала постројења за сагоревање, дате су у следећој табели:

Табела 8.

Загађујућа материја	ГВЕ (mg/нормални m ³)
угљен моноксид – CO	100
оксиди азота NO _x изражени као NO ₂	150

ПРИЛОГ 4.

УТВРЂИВАЊЕ УКУПНИХ ГОДИШЊИХ ЕМИСИЈА

А) УТВРЂИВАЊЕ УКУПНИХ ГОДИШЊИХ ЕМИСИЈА ИЗ ПОСТОЈЕЋИХ ВЕЛИКИХ ПОСТРОЈЕЊА ЗА САГОРЕВАЊЕ

У складу са чланом 8. став 5. ове уредбе, Агенција за заштиту животне средине (у даљем тексту: Агенција) дужна је да успостави, почев од 2018. године и за сваку наредну годину, регистар емисија сумпор диоксида, оксида азота и прашкастих материја из свих постојећих великих постројења за сагоревање са топлотном снагом једнаком 50 MWth или већом.

За свако постројење које ради под контролом једног оператора на датог локацији, регистар мора да садржи између осталог и следеће податке:

- 1) укупне годишње емисије сумпор диоксида, оксида азота и прашкастих материја (као укупне суспендоване честице);
- 2) укупну годишњу количину улазне енергије, која се односи на нето калоријску вредност, посебно исказану у пет категорија горива: биомаса, друга чврста горива, течна горива, природни гас, други гасови.

Б) УТВРЂИВАЊЕ УКУПНИХ ГОДИШЊИХ ЕМИСИЈА ИЗ СТАРИХ ВЕЛИКИХ ПОСТРОЈЕЊА ЗА САГОРЕВАЊЕ

Агенција је дужна да успостави, почев од 1. јануара 2017. године и за сваку наредну годину, свеобухватни регистар емисија сумпор диоксида, оксида азота и прашкастих материја из старих великих постројења за сагоревање:

- посебно за свако постројења за сагоревање топлотне снаге веће од 300 MWth и за рафинерије;
- укупно за сва велика постројења за сагоревање на која се ова уредба односи.

Агенција је у обавези сваке године да изради извештај о коришћеном гориву по постројењу и подацима о емисији загађујућих материја за сва постројења обухваћена Националним планом за смањење емисија.

ИЗВЕШТАЈ О ГОДИШЊЕМ БИЛАНСУ ЕМИСИЈА

ОПШТИ ПОДАЦИ О ИЗВОРУ ЗАГАЂИВАЊА

Извештај за | | | | | годину

ПОДАЦИ О ПРЕДУЗЕЋУ	
Порески идентификациони број (ПИБ)	
Матични број предузећа	
Пун назив предузећа	
Адреса	Место
	Шифра места
	Поштански број
	Улица и број
	Телефон
	Телефакс
Е mail	
Општина	
Шифра општине	
Шифра претежне делатности	

ПОДАЦИ О ОДГОВОРНОМ ЛИЦУ	
Име и презиме	
Функција	
Телефон	

ПОДАЦИ О ЛИЦУ ОДГОВОРНОМ ЗА САРАДЊУ СА АГЕНЦИЈОМ	
Име и презиме	
Функција	
Телефон	
Е mail	

ПОДАЦИ О ПОСТРОЈЕЊУ КОЈЕ ЈЕ ИЗВОР ЗАГАЂИВАЊА	
Назив постројења	
Адреса	Место
	Шифра места
	Поштански број
	Улица и број
	Телефон
	Телефакс
Е mail	
Општина	
Шифра општине	
Географске координате постројења	N
	E
PRTR код постројења	

Под материјалном и кривичном одговорношћу потврђујем да су у извештају дате информације истините, а количине и вредности тачне и одређене или процењене у складу са важећом законском регулативом Републике Србије.			
Име и презиме одговорне особе		Овера и печат	
Потпис			
Датум			

ЕМИСИЈЕ У ВАЗДУХ

ПОДАЦИ О ИЗВОРУ			
Број и назив извора	Број		
	Назив		
Врста извора	Енергетски		
	Индустријски		
Географска дужина и ширина	N		
	E		
Надморска висина (m _{nv})			
Инсталирана топлотна снага на улазу (MW _{th}) ¹			
Годишња искоришћеност капацитета (%)			
Висина емитера (m)			
Унутрашњи пречник емитера на врху (m)			
Средња годишња температура излазних гасова на мерном месту (°C)			
Средња годишња брзина излазних гасова на мерном месту (m/s)			
Средњи годишњи излазни проток на мерном месту (нормални m ³ /h) ²			
Режим рада извора	Континуалан		
	Дисконтинуалан		

ПОДАЦИ О РАДУ		
Број радних дана извора годишње		
Број радних сати извора на дан		
Укупни број радних сати годишње		
Расподела годишњих емисија по сезонама (%)	Зима (Дец, Јан, Феб)	
	Пролеће (Март, Април, Мај)	
	Лето (Јун, Јул, Август)	
	Јесен (Сеп, Октобар, Новембар)	

ПОДАЦИ О КОРИШЋЕНОМ ГОРИВУ				
Гориво	Гориво 1	Гориво 2	Гориво 3	Гориво 4
Назив горива				
Укупна годишња потрошња (t)				
Доња топлотна моћ горива (kJ/kg)				
Састав горива (мас. %)	S			
	N			
	Cl			

¹ Само за енергетске изворе

² Запремински проток прерачунат на нормалне услове, суви отпадни гас и одговарајући % удео референтног кисеоника (зависно од врсте горива).

НАПОМЕНА: За сваки извор емисија загађујућих материја у ваздух, попуњава се посебан образац.

ГОДИШЊИ БИЛАНС ЕМИСИЈА ЗАГАЂУЈУЋИХ МАТЕРИЈА

ПОДАЦИ О БИЛАНСУ И НАЧИНУ ОДРЕЂИВАЊА ЕМИСИЈА ЗАГАЂУЈУЋИХ МАТЕРИЈА								
Назив загађујуће материје	Масена концентрација загађујућих материја у отпадном гасу			Емитоване количине у току нормалног рада постројења ¹		Емитоване количине у акцидентним ситуацијама	Начин одређи- вања ³	Метода одређи- вања
	Средња годишња измерена вредност	Начин одређи- вања ³	Гранична вредност емисије из Прилога 1.					
	mg/нормални m ³							

¹ Емитоване количине загађујућих материја добијају се множењем средње годишње измерене вредности масене концентрације загађујуће материје у отпадном гасу са средњим годишњим излазним протоком и укупним бројем радних часова годишње (mg/год). Добијену вредност помножити са 10⁻⁶ ради добијања вредности у јединици kg/god.

² Вредности се заокружују на једну децималу. Децимала се раздваја тачком.

³ Начин одређивања (1. – Мерење (континуално), 2. – Прорачун на основу појединачних мерења, 3. – Процена) – Унети један од бр. од 1 до 3, а у случају неважећих дана континуалног мерења унети: број дана важећих континуалних мерења и број дана неважећих континуалних мерења, број часова рада постројења при важећим данима континуалног мерења, број часова рада постројења у неважећим данима континуалног мерења.

ИЗВЕШТАЈ О БРОЈУ РАДНИХ ЧАСОВА ПОСТРОЈЕЊА ЗА САГОРЕВАЊЕ
У ТОКУ ИЗВЕШТАЈНЕ ГОДИНЕ

Под бројем остварених радних часова постројења за сагоревање подразумева се време, изражено у часовима, када постројење за сагоревање ради, осим периода покретања и заустављања постројења.

Када се постројење за сагоревање састоји од више јединица, сматра се да цело постројење ради уколико ради барем једна јединица, без обзира на број јединица које чине постројење. Истовремени једночасовни рад више котлова јединица за сагоревање истог постројења, сматра се једним радним часом целог постројења за сагоревање.

Уколико се у постројењу за сагоревање користи више горива, потребно је навести број радних часова за свако гориво посебно.

Ако постројење за сагоревање има уграђену опрему за смањење емитованих количина загађујућих материја у ваздух (филтери, постројење за одсумпоравање и сл.) потребно је навести број радних часова рада са и без укључене опреме за сваку врсту горива посебно.

ИЗВЕШТАЈ О БРОЈУ РАДНИХ ЧАСОВА ПОСТРОЈЕЊА ЗА САГОРЕВАЊЕ У ТОКУ
ИЗВЕШТАЈНЕ ГОДИНЕ

(за свако постројење за сагоревање попуњава се посебан образац)

Извештај за ____ годину

Основни подаци	
ПИБ	
Назив предузећа	
Назив постројења за сагоревање	
Општина	

Подаци о опреми за смањење емитованих количина загађујућих материја у ваздух			
Назив опреме (уређаја)	Пројектовани степен уклањања загађујуће материје		
	оксида сумпора	оксида азота	прашканих материја

Период трајања						
Коришћено гориво	покретања постројења		нормалног рада постројења		заустављања постројења	
	са укљученом опремом за смањење	без укључене опреме за смањење	са укљученом опремом за смањење	без укључене опреме за смањење	са укљученом опремом за смањење	без укључене опреме за смањење

